

บทที่ 5

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของครูและพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาตัวแปรด้านสถานภาพของครูและพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ที่สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครที่สอนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 ซึ่งประกอบด้วย 5 กลุ่มโรงเรียน จำนวนโรงเรียนในสังกัด 38 โรงเรียน มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1,174 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เกี่ยวกับ “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร”

2.1 แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้รายการโทรทัศน์และ ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน

2.2 แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง ซึ่งมีประเด็นคำถามดังนี้

2.2.1 เหตุผลในการชมรายการโทรทัศน์

2.2.2 ประโยชน์ของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน

2.2.3 ข้อจำกัดของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน

2.2.4 การปรับปรุงรายการโทรทัศน์เพื่อประโยชน์ในการนำมาใช้ในการเรียนการสอน

2.2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของครูและพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน

แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ได้รับการตรวจสอบความตรงทางด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 11 ท่านและผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูประถมศึกษา ตั้งกักตักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ซึ่งเป็นครูจากโรงเรียนวัดเทพธิดาราช จำนวน 10 คน โรงเรียนวัดคอมรินทราราม จำนวน 10 คน โรงเรียนอนุบาลวัดปรีดิยาศ จำนวน 10 คน จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาปรับปรุงและแก้ไขอีกครั้ง โดยแบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามชนิดเลือกตอบ ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์เป็นคำถามชนิดเลือกตอบและมาตราส่วนประเมินค่า ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงสำนวนภาษาเพื่อให้สื่อความหมายที่ถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้น ส่วนแบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน ซึ่งเป็นคำถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์หาความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach ได้ค่าความเที่ยงรวมเท่ากับ .9452 และมีค่าความเที่ยงรายด้านดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน	มีค่าความเที่ยง	.7034
ขั้นสอน	มีค่าความเที่ยง	.8282
ขั้นสรุป	มีค่าความเที่ยง	.8689
ขั้นวัดผล	มีค่าความเที่ยง	.8988

จึงถือว่าเป็นแบบสอบถามที่มีความตรงทางด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ อีกทั้งมีความเที่ยงของแบบสอบถาม สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้

3. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และพฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์ที่เป็นคำถามชนิดเลือกตอบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจง ความถี่และค่าร้อยละ ส่วนพฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์เกี่ยวกับประเภทของรายการที่ชม ซึ่งเป็นคำถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและหาส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน วิเคราะห์ข้อมูลโดย หาค่าเฉลี่ยและหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของครู และพฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พร้อมทั้งหาตัวแปรทำนายที่มี ส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน โดยใช้ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ทั้งวิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติและวิธีการวิเคราะห์ถดถอย พหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น เพื่อคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+

สรุปผลการวิจัย

1. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ส่วนใหญ่ชมรายการโทรทัศน์ทุกวัน ซึ่งช่วงเวลาในการชม รายการโทรทัศน์ในวันจันทร์-อาทิตย์ คือ ช่วงเวลา 18.00-20.00 น. โดยมีระยะเวลาในการชม ส่วนใหญ่ 2 ชั่วโมงขึ้นไป ส่วนปริมาณของรายการโทรทัศน์ที่ชมประมาณ 3 รายการ สำหรับ ประเภทของรายการโทรทัศน์ที่ชมนั้น มีประเภทของรายการโทรทัศน์ที่ชมบ่อย 1 ประเภท คือ ประเภทรายการข่าว ส่วนประเภทของรายการโทรทัศน์ที่ชมพอสมควรมี 9 ประเภท คือ ประเภทรายการสารคดี ประเภทรายการปกิณกะบันเทิง ประเภทรายการความรู้และการศึกษา, ประเภทรายการอภิปรายและสนทนา ประเภทรายการละครและภาพยนตร์ ประเภทรายการแข่งขัน คอบปปัญหาและเกม ประเภทรายการศาสนาและส่งเสริมศีลธรรม ประเภทรายการสำหรับเด็กและ การ์ตูน และประเภทรายการศิลปะและดนตรี สำหรับประเภทของรายการโทรทัศน์ที่ชมนานๆ ครั้ง มี 1 ประเภท คือ ประเภทรายการกีฬา

2. การใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน พบว่า โดยภาพรวมครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนใน ระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาแต่ละชั้นของกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนใน

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียนและขั้นตอนในระดับปานกลาง ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนในชั้นสรุปและชั้นวัดผลในระดับน้อย

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของครูและพฤติกรรมกรมรายการโทรทัศน์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา ตั้งกักสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าตั้งแต่ .30 ขึ้นไป (ความสัมพันธ์ในระดับปานกลางขึ้นไป) ซึ่งจำแนกตามขั้นของกิจกรรมการเรียนการสอนได้ดังนี้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน พบว่า มีตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 25 ตัว โดยตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ตั้งแต่ระดับ .30 ขึ้นไป มีจำนวน 13 ตัว จำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรมกรมรายการโทรทัศน์ได้ดังนี้

1. ด้านสถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน จำนวน 2 ตัว ได้แก่

1.1 สอนวิชาภาษาไทย ($r = .5704$)

1.2 สอนวิชาสังคมศึกษา ($r = .5076$)

2. พฤติกรรมกรมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน จำนวน 11 ตัว ได้แก่

2.1 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการข่าว ($r = .6379$)

2.2 ปริมาณของรายการที่ชม 4 รายการขึ้นไป ($r = .5537$)

2.3 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการความรู้และการศึกษา ($r = .5288$)

2.4 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสารคดี ($r = .5164$)

2.5 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการอภิปรายและสนทนา ($r = .5120$)

2.6 การชมรายการโทรทัศน์ทุกวัน ($r = .4957$)

2.7 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการปกิณกะบันเทิง ($r = .4115$)

2.8 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการศาสนาและส่งเสริมศีลธรรม ($r = .3584$)

2.9 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการละครและภาพยนตร์ ($r = .3418$)

2.10 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสำหรับเด็กและการ์ตูน ($r = .3331$)

2.11 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการแข่งขันตอบปัญหาและเกม ($r = .3296$)

ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียน การสอนขั้นนำเข้าสู่บทเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 13 ตัว โดยตัวแปร ทำนายที่มีความสัมพันธ์ตั้งแต่ระดับ .30 ขึ้นไป มีจำนวน 6 ตัว จำแนกตามสถานภาพของครูและ พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ ในการเรียนการสอน จำนวน 1 ตัว ได้แก่

1.1 สถานภาพภาษาอังกฤษ ($r = -.5328$)

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้ รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน จำนวน 5 ตัว ได้แก่

2.1 ปริมาณของรายการโทรทัศน์ที่ชม 2 รายการ ($r = -.5328$)

2.2 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ประมาณ 1 ชั่วโมง ($r = -.4266$)

2.3 การชมรายการโทรทัศน์ 3-4 วัน/สัปดาห์ ($r = -.4129$)

2.4 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ไม่เกิน 30 นาที ($r = -.3936$)

2.5 ปริมาณของรายการโทรทัศน์ที่ชม 1 รายการ ($r = -.3260$)

ชั้นสอน พบว่า มีตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้รายการโทรทัศน์ ในการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 23 ตัว โดยตัวแปรทำนายที่มี ความสัมพันธ์ตั้งแต่ระดับ .30 ขึ้นไป มีจำนวน 12 ตัว จำแนกตามสถานภาพของครูและ พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ ในการเรียนการสอน จำนวน 1 ตัว ได้แก่

1.1 วิชาภาษาไทย ($r = .5187$)

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้ รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน จำนวน 11 ตัว ได้แก่

2.1 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการข่าว ($r = .6549$)

2.2 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ 2 ชั่วโมงขึ้นไป ($r = .5942$)

2.3 ปริมาณของรายการโทรทัศน์ที่ชม 4 รายการขึ้นไป ($r = .5698$)

2.4 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการความรู้และการศึกษา ($r = .5495$)

2.5 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสารคดี ($r = .5338$)

2.6 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการอภิปรายและสนทนา ($r = .5245$)

- 2.7 การชมรายการโทรทัศน์ทุกวัน ($r = .4531$)
- 2.8 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการปกิณกะบันเทิง ($r = .3927$)
- 2.9 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการศาสนาและส่งเสริมศีลธรรม ($r = .3604$)
- 2.10 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการแข่งขันตอบปัญหาและเกม ($r = .3137$)
- 2.11 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสำหรับเด็กและการ์ตูน ($r = .3016$)

ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียน การสอนชั้นตอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 13 ตัว โดยตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ตั้งแต่ระดับ .30 ขึ้นไป มีจำนวน 7 ตัว จำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรม การชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ ในการเรียนการสอน จำนวน 1 ตัว ได้แก่

1.1 สถานวิชาภาษาอังกฤษ ($r = -.3358$)

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้ รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน จำนวน 6 ตัว ได้แก่

2.1 ปริมาณของรายการโทรทัศน์ที่ชม 2 รายการ ($r = -.5567$)

2.2 การชมรายการโทรทัศน์ 3-4 วัน/สัปดาห์ ($r = -.5164$)

2.3 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ประมาณ 1 ชั่วโมง ($r = -.4565$)

2.4 ชมรายการโทรทัศน์ 5-6 วัน/สัปดาห์ ($r = -.3786$)

2.5 ปริมาณของรายการที่ชม 1 รายการ ($r = -.3246$)

2.6 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ไม่เกิน 30 นาที ($r = -.3217$)

ขั้นสรุป พบว่า ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้รายการโทรทัศน์ใน การเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 24 ตัว โดยตัวแปรทำนายที่มี ความสัมพันธ์ตั้งแต่ระดับ .30 ขึ้นไป มีจำนวน 12 ตัว จำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรม การชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ ในการเรียนการสอน จำนวน 1 ตัว ได้แก่

1.1 สถานวิชาสังคมศึกษา ($r = .4650$)

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน จำนวน 11 ตัว ได้แก่

- 2.1 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการข่าว ($r = .5651$)
- 2.2 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ 2 ชั่วโมงขึ้นไป ($r = .5032$)
- 2.3 ปริมาณของรายการโทรทัศน์ที่ชม 4 รายการขึ้นไป ($r = .4807$)
- 2.4 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการความรู้และการศึกษา ($r = .4695$)
- 2.5 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการอภิปรายและสนทนา ($r = .4390$)
- 2.6 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสารคดี ($r = .4357$)
- 2.7 การชมรายการโทรทัศน์ทุกวัน ($r = .4051$)
- 2.8 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการปกิณกะบันเทิง ($r = .3564$)
- 2.9 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสำหรับเด็กและการ์ตูน ($r = .3430$)
- 2.10 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการศาสนาและส่งเสริมศีลธรรม ($r = .3218$)
- 2.11 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการละครและภาพยนตร์ ($r = .3067$)

ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนขึ้นรูป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 13 ตัว โดยตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ตั้งแต่ระดับ .30 ขึ้นไป มีจำนวน 4 ตัว จำแนกตามพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน จำนวน 4 ตัว ได้แก่

- 1.1 ปริมาณของรายการโทรทัศน์ที่ชม 2 รายการ ($r = -.5015$)
- 1.2 การชมรายการโทรทัศน์ 3-4 วัน/สัปดาห์ ($r = -.4269$)
- 1.3 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ประมาณ 1 ชั่วโมง ($r = -.3943$)
- 1.4 การชมรายการโทรทัศน์ 5-6 วัน/สัปดาห์ ($r = -.3346$)

ขั้นถัดมา พบว่า ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 21 ตัว โดยตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ตั้งแต่ระดับ .30 ขึ้นไป มีจำนวน 12 ตัว จำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน จำนวน 1 ตัว ได้แก่

1.1 ตอนวิชาสังคมศึกษา ($r = .4885$)

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน จำนวน 11 ตัว ได้แก่

2.1 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการข่าว ($r = .5916$)

2.2 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ 2 ชั่วโมงขึ้นไป ($r = .5363$)

2.3 ปริมาณของรายการโทรทัศน์ที่ชม 4 รายการขึ้นไป ($r = .5266$)

2.4 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการความรู้และการศึกษา ($r = .4924$)

2.5 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการอภิปรายและสนทนา ($r = .4920$)

2.6 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสารคดี ($r = .4858$)

2.7 การชมรายการโทรทัศน์ทุกวัน ($r = .3901$)

2.8 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสำหรับเด็กและการ์ตูน ($r = .3418$)

2.9 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการละครและภาพยนตร์ ($r = .3309$)

2.10 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการศาสนาและส่งเสริมศีลธรรม ($r = .3243$)

2.11 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการปกิณกะบันเทิง ($r = .3191$)

ส่วนตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนขั้นวัดผล อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีจำนวน 14 ตัว โดยตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ตั้งแต่ระดับ .30 ขึ้นไป มีจำนวน 5 ตัว จำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนจำนวน จำนวน 1 ตัว ได้แก่

1.1 ตอนวิชาภาษาอังกฤษ ($r = -.3007$)

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน จำนวน 4 ตัว ได้แก่

2.1 ปริมาณของรายการโทรทัศน์ที่ชม 2 รายการ ($r = -.5023$)

2.2 การชมรายการโทรทัศน์ 3-4 วัน/สัปดาห์ ($r = -.4669$)

2.3 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ประมาณ 1 ชั่วโมง ($r = -.4001$)

2.4 การชมรายการโทรทัศน์ 5-6 วัน/สัปดาห์ ($r = -.3564$)

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า โดยภาพรวมตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนชั้นต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 28 ตัว โดยตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ในระดับ .30 ขึ้นไป มีจำนวน 14 ตัว จำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนจำนวน 2 ตัว ได้แก่

1.1 สอนวิชาภาษาไทย

1.2 สอนวิชาสังคมศึกษา

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนจำนวน จำนวน 12 ตัว ได้แก่

2.1 การชมรายการโทรทัศน์ทุกวัน

2.2 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ 2 ชั่วโมงขึ้นไป

2.3 ปริมาณของรายการที่ชมโทรทัศน์ 4 รายการขึ้นไป

2.4 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการข่าว

2.5 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการความรู้และการศึกษา

2.6 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการอภิปรายและสนทนา

2.7 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสารคดี

2.8 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการปกิณกะบันเทิง

2.9 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการศาสนาและส่งเสริมศีลธรรม

2.10 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสำหรับเด็กและการ์ตูน

2.11 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการละครและภาพยนตร์

2.12 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการแข่งขันตอบปัญหาและเกม

ส่วนตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนชั้นต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 17 ตัว โดยตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ตั้งแต่ระดับ .30 ขึ้นไป มีจำนวน 7 ตัว จำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน จำนวน 1 ตัว ได้แก่

1.1 สอนวิชาภาษาอังกฤษ

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการจำนวน 6 ตัว ได้แก่

- 2.1 การชมรายการโทรทัศน์ 3-4 วัน/สัปดาห์
- 2.2 การชมรายการโทรทัศน์ 1-2 วัน/สัปดาห์
- 2.3 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ประมาณ 1 ชั่วโมง
- 2.4 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ไม่เกิน 30 นาที
- 2.5 ปริมาณของรายการโทรทัศน์ที่ชม 2 รายการ
- 2.6 ปริมาณของรายการโทรทัศน์ที่ชม 1 รายการ

กล่าวโดยสรุป ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนชั้นต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 45 ตัว เป็นตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก จำนวน 28 ตัวและตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ จำนวน 17 ตัว ผู้วิจัยของสรุปดังตารางที่ 22 ดังนี้

ตารางที่ 22 แสดงการสรุปตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนชั้นต่างๆ

ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน	ขั้นของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน			
	นำเข้าสู่บทเรียน	สอน	สรุป	วัดผล
1. อายุ 51-60 ปี (X6)	-.0744			
2. สอนวิชาภาษาไทย (X11)	.5704	.5187		
3. สอนวิชาคณิตศาสตร์ (X12)				-.0862
4. สอนวิชาสังคมศึกษา (X14)	.5076		.4650	.4885
5. สอนวิชาพระพุทธศาสนา (X16)	.0898	.0660	.0567	
6. สอนวิชาวิทยาศาสตร์ (X17)	.0782	.0686	.0746	
7. สอนวิชาศิลปศึกษา (X18)		-.1168	-.0718	-.0773
8. สอนวิชาพลศึกษา (X19)		-.0795	-.0676	-.0626
9. สอนวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ (X20)		-.0970	-.0676	-.0776

ตารางที่ 22 แสดงการสรุปตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนชั้นต่างๆ (ต่อ)

ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน	ขั้นของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน			
	นำเข้าสู่บทเรียน	สอน	สรุป	วัดผล
10. สอนวิชางานบ้าน (X22)		-.0886	-.0632	-.0835
11. สอนวิชางานเกษตร (X23)	-.0893	-.1178	-.1077	-.1243
12. สอนวิชางานเลือก (X24)	-.0949	-.0912	-.0834	-.0790
13. สอนวิชาภาษาอังกฤษ (X26)	-.3316	-.3358	-.2926	-.3007
14. ประสิทธิภาพในการสอน (X29)	-.0166			
15. การชมรายการโทรทัศน์ 1-2 วัน/สัปดาห์ (X31)	-.0268			
16. การชมรายการโทรทัศน์ 3-4 วัน/สัปดาห์ (X32)	-.4129	-.5164	-.4269	-.4699
17. การชมรายการโทรทัศน์ 5-6 วัน/สัปดาห์ (X33)		-.3786	-.3346	-.3564
18. การชมรายการโทรทัศน์ทุกวัน (X34)	.4957	.4531	.4051	.3901
19. การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 10.00-12.00 น. (จันทร์-ศุกร์) (X37)	.0689		.0854	
20. การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 22.00-24.00 น. (จันทร์-ศุกร์) (X43)	.0915			
21. การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 06.00-08.00 น. (เสาร์-อาทิตย์) (X46)				.0674
22. การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 08.00-10.00 น. (เสาร์-อาทิตย์) (X46)	.0843	.0942	.0866	.1012
23. การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 10.00-12.00 น. (เสาร์-อาทิตย์) (X47)		.0849	.0906	.0745

ตารางที่ 22 แสดงการสรุปตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนชั้นต่างๆ (ต่อ)

ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน	ขั้นของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน			
	นำเข้าสู่บทเรียน	สอน	สรุป	วัดผล
24. การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 16.00-18.00 น. (เสาร์-อาทิตย์) (X50)	.0635			
25. การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 18.00-20.00 น. (เสาร์-อาทิตย์) (X51)	.0851	.0863	.0801	.0710
26. การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 20.00-22.00 น. (เสาร์-อาทิตย์) (X52)	.0910	.0785	.0740	
27. การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 22.00-24.00 น. (เสาร์-อาทิตย์) (X53)	.1222	.1057	.0881	.0706
28. ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ไม่เกิน 30 นาที (X55)	-.3936	-.3217	-.2804	-.2788
29. ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ประมาณ 1 ชั่วโมง (X56)	-.4266	-.4565	-.3943	-.4001
30. ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ 2 ชั่วโมงขึ้นไป (X58)		.5942	.5032	.5363
31. ปริมาณของรายการที่ชม 1 รายการ (X59)	-.3260	-.3246	-.2866	-.2788
32. ปริมาณของรายการที่ชม 2 รายการ (X60)	-.5328	-.5567	-.5015	-.5023
33. ปริมาณของรายการที่ชม 3 รายการ (X61)	.1244	.1314	.1465	.1024
34. ปริมาณของรายการที่ชม 4 รายการขึ้นไป (X62)	.5537	.5698	.4807	.5266
35. การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการข่าว (X63)	.6379	.6549	.5651	.5916
36. การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการอภิปรายและสนทนา (X64)	.5120	.5245	.4390	.4920

ตารางที่ 22 แสดงการสรุปตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนชั้นต่างๆ (ต่อ)

ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน	ขั้นของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน			
	นำเข้าสู่บทเรียน	สอน	สรุป	วัดผล
37. การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการความรู้และการศึกษา (X65)	.5288	.5495	.4695	.4924
38. การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสารคดี (X66)	.5164	.5338	.4357	.4858
39. การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสำหรับเด็กและการ์ตูน (X67)	.3331	.3016	.3430	.3418
40. การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการละครและภาพยนตร์ (X68)	.3418	.2704	.3067	.3309
41. การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการศิลปะและดนตรี (X69)	.2885	.2693	.2868	.2143
42. การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการกีฬา (X70)	.2669	.2607	.2561	.2369
43. การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการปกิณกะบันเทิง (X71)	.4115	.3927	.3564	.3191
44. การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการแข่งขันตอบปัญหาและเกม (X72)	.3296	.3137	.2925	.2347
45. การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการศาสนาและส่งเสริมศีลธรรม (X73)	.3584	.3604	.3218	.3243

4. การหาตัวแปรทำนายเพื่ออธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติและการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น เพื่อคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด ผู้วิจัยของสรุปด้วยตารางที่ 23 ดังนี้

ตารางที่ 23 แสดงตัวแปรทำนายที่มีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน โดยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (แสดงด้วยสัญลักษณ์ *) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น เพื่อคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด (แสดงด้วยสัญลักษณ์ /)

ตัวแปรทำนายที่มีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน	ขั้นของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน			
	นำเข้าสู่บทเรียน	สอน	สรุป	วัดผล
1. อายุ 20-30 ปี (X3)	*			
2. อายุ 31-40 ปี (X4)	*			
3. อายุ 41-50 ปี (X5)	*/			
4. อายุ 51-60 ปี (X6)	/			
5. ระดับการศึกษาปริญญาโทหรือเทียบเท่า (X9)				/
6. สอนวิชาภาษาไทย (X11)	/	*/	*/	/
7. สอนวิชาคณิตศาสตร์ (X12)			*/	*/
8. สอนวิชาสังคมศึกษา (X14)				/
9. สอนวิชาทักษะชีวิต (X15)		*		*/
10. สอนวิชาพระพุทธศาสนา (X16)				*
11. สอนวิชาพลศึกษา (X19)		/	/	
12. สอนวิชากิจกรรมสร้างนิสัย (X21)				*
13. สอนวิชางานเลือก (X24)	*			
14. ประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 1 ปี (X27)	*	/		

ตารางที่ 23 แสดงตัวแปรทำนายที่มีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน โดยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (แสดงด้วยสัญลักษณ์ *) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น เพื่อคัดเลือกว่าตัวทำนายที่ดีที่สุด (แสดงด้วยสัญลักษณ์ /) (ต่อ)

ตัวแปรทำนายที่มีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน	ลำดับขั้นของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน			
	นำเข้าสู่บทเรียน	สอน	สรุป	วัดผล
15. ประสบการณ์ในการสอน 11-20 ปี (X29)				*
16. ประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี (X30)		/		
17. การชมรายการโทรทัศน์ 3-4 วัน/สัปดาห์ (X32)		/		
18. การชมรายการโทรทัศน์ทุกวัน (X34)	/			
19. การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 10.00-12.00 น. (จันทร์-ศุกร์) (X37)	/		/	
20. การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 18.00-20.00 น. (จันทร์-ศุกร์) (X41)		*/		
21. การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 20.00-22.00 น. (จันทร์-ศุกร์) (X42)		*/		/
22. การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 22.00-24.00 น. (จันทร์-ศุกร์) (X43)		*/	*/	*/
23. การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 08.00-10.00 น. (เสาร์-อาทิตย์) (X46)				*/
24. การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 14.00-16.00 น. (เสาร์-อาทิตย์) (X49)	/	*		*/
25. ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ไม่เกิน 30 นาที (X55)	*	*		*

ตารางที่ 23 แสดงตัวแปรทำนองที่มีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน โดยวิธีการวิเคราะห์หาคัดออกพหุคูณแบบปกติ (แสดงด้วยสัญลักษณ์ *) และการวิเคราะห์หาคัดออกพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น เพื่อคัดเลือกตัวทำนองที่ดีที่สุด (แสดงด้วยสัญลักษณ์ /) (ต่อ)

ตัวแปรทำนองที่มีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน	ลำดับขั้นของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน			
	นำเข้าสู่บทเรียน	สอน	สรุป	วัดผล
26. ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ ประมาณ 1 ชั่วโมง (X56)	*	*	*	
27. ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ ประมาณ 2 ชั่วโมง (X57)	/	*	/	
28. ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ 2 ชั่วโมงขึ้นไป (X58)	/	/	/	/
29. ปริมาณของรายการที่ชม 1 รายการ (X59)	*/	*/	*/	*
30. การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการข่าว (X63)	/	/	/	/
31. การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการอภิปรายและสนทนา (X64)	*/	*/		*/
32. การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการความรู้และการศึกษา (X65)	*/	*/	*/	*/
33. การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสำหรับเด็กและการ์ตูน (X67)		/	*/	
34. การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการศิลปะและดนตรี (X69)	/		/	
35. การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการกีฬา (X70)	*	*/	*/	*/
36. การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการแข่งขันคอมพิวเตอร์และเกม (X72)				*

จากตารางที่ 23 พบว่า มีตัวแปรทำนายที่สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนชั้นต่างๆ ดังนี้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน พบว่า มีตัวแปรทำนายที่สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา ตั้งกัคสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการวิเคราะห์หัดถดถอยพหุคูณแบบปกติ โดยใช้ตัวแปรทุกตัวและการวิเคราะห์หัดถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น เพื่อคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด ดังนี้

การวิเคราะห์หัดถดถอยพหุคูณแบบปกติโดยใช้ตัวแปรทุกตัว พบตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 11 ตัว เป็นตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกจำนวน 5 ตัว โดยจำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ตัว ได้แก่

1.1 มีอายุระหว่าง 21-30 ปี

1.2 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว ได้แก่

2.1 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการกีฬา

2.2 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการความรู้และการศึกษา

2.3 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการอภิปรายและสนทนา

ส่วนตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ มีจำนวน 6 ตัว โดยจำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว ได้แก่

1.1 อายุระหว่าง 41-50 ปี

1.2 สอนวิชางานเลือก

1.3 ประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 1 ปี

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ตัว ได้แก่

- 2.1 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ประมาณ 1 ชั่วโมง
- 2.2 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ไม่เกิน 30 นาที
- 2.3 ปริมาณของรายการโทรทัศน์ที่ชม 1 รายการ

โดยกลุ่มตัวแปรเหล่านี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนได้ร้อยละ 60.49 ($R^2 = .6049$)

การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น เพื่อคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด ได้ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 14 ตัว เป็นตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก จำนวน 11 ตัว โดยจำแนกตามสถานภาพของครู และพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ตัว ได้แก่

- 1.1 สอนวิชาภาษาไทย

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 9 ตัว ได้แก่

- 2.1 การชมรายการโทรทัศน์ทุกวัน
- 2.2 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 10.00-12.00 น. (จันทร์-ศุกร์)
- 2.3 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ 2 ชั่วโมงขึ้นไป
- 2.4 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ประมาณ 2 ชั่วโมง
- 2.5 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทข่าว
- 2.6 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการความรู้และการศึกษา
- 2.7 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการกีฬา
- 2.8 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการอภิปรายและสนทนา
- 2.9 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการศิลปะและดนตรี

ส่วนตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ มีจำนวน 5 ตัว โดยจำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ตัว ได้แก่

1.1 อายุระหว่าง 51-60 ปี

1.2 อายุระหว่าง 41-50 ปี

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ตัว ได้แก่

2.1 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 14.00-16.00 น. (เสาร์-อาทิตย์)

2.2 ปริมาณของรายการโทรทัศน์ที่ชม 1 รายการ

โดยตัวแปรเหล่านี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนในการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนชั้นนำเข้าสู่บทเรียน ได้ร้อยละ 58.75 ($R^2 = .5875$)

ขั้นตอน พบว่า มีตัวแปรทำนายที่สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการวิเคราะห์แบบปกติโดยใช้ตัวแปรทุกตัวและการวิเคราะห์หาคอออกพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น เพื่อคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด ดังนี้

การวิเคราะห์หาคอออกพหุคูณแบบปกติโดยใช้ตัวแปรทุกตัว พบตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 13 ตัว เป็นตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกจำนวน 4 ตัว โดยจำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ตัว ได้แก่

1.1 สอนวิชาภาษาไทย

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว ได้แก่

2.1 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการกีฬา

2.2 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการความรู้และการศึกษา

2.3 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการอภิปรายและสนทนา

ส่วนตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ มีจำนวน 9 ตัว โดยจำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ตัว ได้แก่

1.1 วิชาลักษณะนิสัย

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 8 ตัว ได้แก่

- 2.1 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 20.00-22.00 น. (จันทร์-ศุกร์)
- 2.2 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 22.00-24.00 น. (จันทร์-ศุกร์)
- 2.3 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 18.00-20.00 น. (จันทร์-ศุกร์)
- 2.4 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 14.00-16.00 น. (เสาร์-อาทิตย์)
- 2.5 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ประมาณ 1 ชั่วโมง
- 2.6 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ประมาณ 2 ชั่วโมง
- 2.7 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ไม่เกิน 30 นาที
- 2.8 ปริมาณของรายการโทรทัศน์ที่ชม 1 รายการ

โดยกลุ่มตัวแปรเหล่านี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน ได้ร้อยละ 63.20 ($R^2 = .6320$)

การวิเคราะห์หัดดโดยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น เพื่อคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด ได้ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 15 ตัว เป็นตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก จำนวน 7 ตัว โดยจำแนกตามสถานภาพของครู และพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ตัว ได้แก่

1.1 สถานวิชาภาษาไทย

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 ตัว ได้แก่

- 2.1 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ 2 ชั่วโมงขึ้นไป
- 2.2 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการข่าว
- 2.3 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการความรู้และการศึกษา
- 2.4 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการกีฬา
- 2.5 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการอภิปรายและสนทนา
- 2.6 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสำหรับเด็กและการ์ตูน

ส่วนตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ มีจำนวน 8 ตัว โดยจำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว ได้แก่

- 1.1 สถานวิชาพลศึกษา
- 1.2 ประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี
- 1.3 ประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 1 ปี

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ตัว ได้แก่

- 2.1 การชมรายการโทรทัศน์ 3-4 วัน/สัปดาห์
- 2.2 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 20.00-22.00 น. (จันทร์-ศุกร์)
- 2.3 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 18.00-20.00 น. (จันทร์-ศุกร์)
- 2.4 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 22.00-24.00น. (จันทร์-ศุกร์)
- 2.5 ปริมาณของรายการโทรทัศน์ที่ชม 1 รายการ

โดยกลุ่มตัวแปรเหล่านี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนในการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนชั้นสอน ได้ร้อยละ 61.51 ($R^2 = .6152$)

ขั้นสรุป พบว่า มีตัวแปรทำนายที่สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการวิเคราะห์หาคัดลอกพหุคูณแบบปกติ โดยใช้ตัวแปรทุกตัวและการวิเคราะห์หาคัดลอกพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น เพื่อคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด ดังนี้

การวิเคราะห์หาคัดลอกพหุคูณแบบปกติโดยใช้ตัวแปรทุกตัว พบตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 8 ตัว เป็นตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก จำนวน 4 ตัว โดยจำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ตัว ได้แก่

- 1.1 สถานวิชาภาษาไทย

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว ได้แก่

- 2.1 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสำหรับเด็กและการ์ตูน
- 2.2 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการกีฬา
- 2.3 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการความรู้และการศึกษา

ส่วนตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ มีจำนวน 4 ตัว โดยจำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ตัว ได้แก่

- 1.1 สอนวิชาคณิตศาสตร์

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ตัว ได้แก่

- 2.1 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 22.00-24.00 น. (จันทร์-ศุกร์)
- 2.2 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ประมาณ 1 ชั่วโมง
- 2.3 ปริมาณของรายการโทรทัศน์ที่ชม 1 รายการ

โดยกลุ่มตัวแปรเหล่านี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนชั้นสรุป ได้ร้อยละ 50.70 ($R^2 = .5070$)

การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น เพื่อคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด ได้ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 13 ตัว เป็นตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก จำนวน 9 ตัว โดยจำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ตัว ได้แก่

- 1.1 สอนวิชาภาษาไทย

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 8 ตัว ได้แก่

- 2.1 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 10.00-12.00 น. (จันทร์-ศุกร์)
- 2.2 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ 2 ชั่วโมงขึ้นไป
- 2.3 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ประมาณ 2 ชั่วโมง

- 2.4 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการข่าว
- 2.5 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสำหรับเด็กและการ์ตูน
- 2.6 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการความรู้และการศึกษา
- 2.7 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการศิลปะและดนตรี
- 2.8 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการกีฬา

ส่วนตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ มีจำนวน 4 ตัว โดยจำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ตัว ได้แก่

- 1.1 สอนวิชาคณิตศาสตร์
- 1.2 สอนวิชาพลศึกษา

2. พฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ตัว ได้แก่

- 2.1 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 22.00-24.00 น. (จันทร์-ศุกร์)
- 2.2 ปริมาณของรายการโทรทัศน์ที่ชม 1 รายการ

โดยกลุ่มตัวแปรเหล่านี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนในการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนขั้นสรุปได้ร้อยละ 48.22 ($R^2 = .4822$)

ขั้นถัดมา พบว่า มีตัวแปรทำนายที่สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา ตั้งกัคนำสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ โดยใช้ตัวแปรทุกตัวและการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น เพื่อคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด ดังนี้

การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติโดยใช้ตัวแปรทุกตัว พบตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 14 ตัว เป็นตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกจำนวน 7 ตัว โดยจำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว ได้แก่

1.1 สอนวิชากิจกรรมสร้างนิสัย

1.2 สอนวิชาพระพุทธศาสนา

1.3 ประสิทธิภาพในการสอน 11-20 ปี

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ตัว ได้แก่

2.1 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 08.00-10.00 น. (เสาร์-อาทิตย์)

2.2 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการความรู้และการศึกษา

2.3 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการกีฬา

2.4 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการอภิปรายและสนทนา

ส่วนตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบมีจำนวน 7 ตัว โดยจำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ตัว ได้แก่

1.1 สอนวิชาคณิตศาสตร์

1.2 สอนวิชาลักษณะนิสัย

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ตัว ได้แก่

2.1 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 22.00-24.00 น. (จันทร์-ศุกร์)

2.2 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 14.00-16.00 น. (เสาร์-อาทิตย์)

2.3 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ไม่เกิน 30 นาที

2.4 ปริมาณของรายการโทรทัศน์ที่ชม 1 รายการ

2.5 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการแข่งขันตอบปัญหาและเกม

โดยกลุ่มตัวแปรเหล่านี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนขั้นวัดผล ได้ร้อยละ 54.26 ($R^2 = .5426$)

การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น เพื่อคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด ได้ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 14 ตัว เป็นตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกจำนวน 9 ตัว โดยจำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว ได้แก่

- 1.1 ระดับการศึกษาปริญญาโทหรือเทียบเท่า
- 1.2 สอนวิชาภาษาไทย
- 1.3 สอนวิชาสังคมศึกษา

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 ตัว ได้แก่

- 2.1 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 08.00-10.00 น. (เสาร์-อาทิตย์)
- 2.2 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ 2 ชั่วโมงขึ้นไป
- 2.3 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการข่าว
- 2.4 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการอภิปรายและสนทนา
- 2.5 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการความรู้และการศึกษา
- 2.6 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการกีฬา

ส่วนตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ มีจำนวน 5 ตัว โดยจำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ตัว ได้แก่

- 1.1 สอนวิชาคณิตศาสตร์
- 1.2 สอนวิชาลักษณะนิสัย

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว ได้แก่

- 2.1 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 22.00-24.00 น. (จันทร์-ศุกร์)
- 2.2 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 20.00-22.00 น. (จันทร์-ศุกร์)
- 2.3 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 14.00-16.00 น. (เสาร์-อาทิตย์)

โดยกลุ่มตัวแปรเหล่านี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนชั้นวัดผลได้ร้อยละ 51.62 ($R^2 = .5162$)

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า โดยภาพรวมตัวแปรที่สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา ตั้งกักสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติโดยใช้ตัวแปรทุกตัวและแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น เพื่อคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 มีจำนวน 36 ตัว เป็นตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกจำนวน 19 ตัว โดยจำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 8 ตัว ได้แก่

- 1.1 อายุระหว่าง 20-30 ปี
- 1.2 อายุระหว่าง 31-40 ปี
- 1.3 ระดับการศึกษาปริญญาโทหรือเทียบเท่า
- 1.4 สอนวิชาภาษาไทย
- 1.5 สอนวิชาสังคมศึกษา
- 1.6 สอนวิชาพระพุทธศาสนา
- 1.7 สอนวิชากิจกรรมสร้างนิสัย
- 1.8 ประสบการณ์ในการสอน 11-20 ปี

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 11 ตัว ได้แก่

- 2.1 การชมรายการโทรทัศน์ทุกวัน
- 2.2 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 10.00-12.00 น. (จันทร์-ศุกร์)
- 2.3 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 08.00-10.00 น. (เสาร์-อาทิตย์)
- 2.4 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ประมาณ 2 ชั่วโมง
- 2.5 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ 2 ชั่วโมงขึ้นไป
- 2.6 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการข่าว
- 2.7 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการอภิปรายและสนทนา
- 2.8 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการความรู้และการศึกษา
- 2.9 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสำหรับเด็กและการ์ตูน
- 2.10 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการศิลปะและดนตรี
- 2.11 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการกีฬา

ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ มีจำนวน 17 ตัว โดยจำแนกตามสถานภาพของครูและพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของครู พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 8 ตัว ได้แก่

- 1.1 อายุระหว่าง 41-50 ปี
- 1.2 อายุระหว่าง 51-60 ปี
- 1.3 สอนวิชาคณิตศาสตร์
- 1.4 สอนวิชาลักษณะนิสัย
- 1.5 สอนวิชาพลศึกษา
- 1.6 สอนวิชางานเลือก
- 1.7 ประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 1 ปี
- 1.8 ประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี

2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 9 ตัว ได้แก่

- 2.1 การชมรายการโทรทัศน์ 3-4 วัน/สัปดาห์
- 2.2 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 18.00-20.00 น. (จันทร์-ศุกร์)
- 2.3 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 20.00-22.00 น. (จันทร์-ศุกร์)
- 2.4 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 22.00-24.00 น. (จันทร์-ศุกร์)
- 2.5 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 14.00-16.00 น. (เสาร์-อาทิตย์)
- 2.6 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ไม่เกิน 30 นาที
- 2.7 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ประมาณ 1 ชั่วโมง
- 2.8 ปริมาณของรายการโทรทัศน์ที่ชม 1 รายการ
- 2.9 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการแข่งขันตอบปัญหาและเกม

5. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูประถมศึกษา ตั้งกักตักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนสายน้ำทิพย์ โรงเรียนคาราคาม โรงเรียนวัดประจวบวงศาและโรงเรียนวัดหนึ่ง มีจำนวนครูทั้งสิ้น 40 คน เป็นเพศชาย 6 คน เพศหญิง 34 คน ซึ่งโรงเรียนที่ผู้วิจัยไปสัมภาษณ์มีโทรทัศน์ทุกโรงเรียนและบางโรงเรียนมีโทรทัศน์ทุกชั้นเรียน โดยจัดวางไว้หน้าชั้นเรียนเหนือกระดานดำ ผู้วิจัยขอสรุปผลจากการสัมภาษณ์ดังนี้

1. เหตุผลในการชมรายการโทรทัศน์
  - 1.1 เพื่อนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการสอนนักเรียน (จำนวน 31 คน)
  - 1.2 เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินผ่อนคลายความตึงเครียด (จำนวน 26 คน)
  - 1.3 เพื่อติดตามข้อมูลข่าวสารและเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้น (จำนวน 22 คน)
  - 1.4 เพื่อฆ่าเวลาในยามว่าง (จำนวน 2 คน)
  - 1.5 เพื่อต้องการคำแนะนำจากรายการโทรทัศน์ที่ชม (จำนวน 1 คน)
2. ประโยชน์ของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน
  - 2.1 สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากรายการโทรทัศน์มาสอดแทรกในบทเรียน ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น (จำนวน 9 คน)
  - 2.2 ให้เป็นสื่อแทนครู เพราะนักเรียนจะสนใจชมรายการโทรทัศน์มากกว่าฟังครูถ่ายทอดเนื้อหาในบทเรียน ครูอาจแนะนำให้นักเรียนชมรายการโทรทัศน์ที่ดีมีประโยชน์ แล้วให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง (จำนวน 8 คน)
  - 2.3 การใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจ นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศที่ซ้ำซากจากรายการโทรทัศน์ เพราะธรรมชาติของนักเรียนชอบชมรายการโทรทัศน์ เมื่อครูนำรายการโทรทัศน์มาสอดแทรกในบทเรียนจึงตรงกับความต้องการของนักเรียน ทำให้นักเรียนอยากเรียนโดยไม่เบื่อหน่าย (จำนวน 16 คน)
  - 2.4 การเปิดโทรทัศน์ให้นักเรียนชม ทำให้นักเรียนเห็นภาพซึ่งไม่เคยเห็นหรือได้เห็นสถานที่ต่างๆ ซึ่งอยู่ห่างไกล โดยไม่ต้องเดินทางไปสถานที่นั้นด้วยตนเอง เป็นการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย (จำนวน 10 คน)
  - 2.5 ช่วยเสริมสร้างเจตคติให้นักเรียนศึกษาหาความรู้จากแหล่งอื่น นอกเหนือจากในตำราเรียน ซึ่งโทรทัศน์ก็เป็นแหล่งความรู้ที่มีประโยชน์ ถ้านักเรียนรู้จักเลือกชมรายการที่มีสาระ เมื่อชมแล้วรู้จักคิด วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์หรือนำมาสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น (จำนวน 4 คน)
  - 2.6 ทำให้ได้รับความรู้และทราบเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่างๆ ที่ทันสมัย (จำนวน 8 คน)
  - 2.7 ทำให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์ ถ้าได้ชมรายการโทรทัศน์โดยมีผู้ปกครองหรือครูคอยให้คำแนะนำ (จำนวน 1 คน)

3. ข้อจำกัดในการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน

3.1 เนื้อหาในรายการโทรทัศน์ไม่สอดคล้องกับหลักสูตร จึงไม่เหมาะกับการนำมาใช้ในการเรียนการสอน (จำนวน 7 คน)

3.2 ช่วงเวลาในการนำเสนอรายการโทรทัศน์ที่ดีมีประโยชน์หลายรายการไม่เหมาะสม เช่น เสนอศึกเกินไปหรือเป็นช่วงเวลาที่ครูอยู่ในระหว่างการเดินทางกลับบ้าน ทำให้พลาดโอกาสในการชมรายการเหล่านั้น (จำนวน 8 คน)

3.3 บางครั้งเนื้อหาที่นำเสนอในรายการโทรทัศน์เกินความสามารถของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จะเรียนรู้ ทำให้นักเรียนชมแล้วไม่เข้าใจ มีเพียงนักเรียนที่เรียนเก่งเท่านั้นที่ชมแล้วนำมาซักถามครู (จำนวน 2 คน)

3.4 เนื้อหาของรายการโทรทัศน์บางรายการไม่เหมาะสมหรือไม่น่าสนใจ จึงไม่เหมาะที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอน (จำนวน 15 คน)

3.5 เนื้อหาในหลักสูตรมีมาก จนครูไม่มีเวลาปรากฏรายการโทรทัศน์มาใช้ในการเรียนการสอน (จำนวน 4 คน)

3.6 ครูไม่ทราบว่ารายการโทรทัศน์ที่มีสาระประโยชน์นำเสนอในช่วงเวลาใด ทำให้พลาดการชมรายการ จึงไม่สามารถนำรายการเหล่านั้นมาใช้ในการเรียนการสอนได้ (จำนวน 2 คน)

3.7 ไม่มีข้อจำกัดในการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน ขึ้นอยู่กับว่าครูจะนำมามาประยุกต์ใช้หรือบูรณาการให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนได้อย่างไร (จำนวน 9 คน)

4. ควรมีการปรับปรุงรายการโทรทัศน์อย่างไร เพื่อประโยชน์ในการนำมาใช้ในการเรียนการสอน

4.1 ผู้ดำเนินรายการควรสอดแทรกสาระหรือข้อคิดที่มีประโยชน์เข้าไปในรายการ (จำนวน 3 คน)

4.2 ไม่ควรนำเสนอภาพที่ไม่เหมาะสมหรือน่ากลัวเกินไป (จำนวน 8 คน)

4.3 ควรใช้ภาษาให้ถูกต้อง (จำนวน 13 คน)

4.4 ควรจัดให้มีรายการสำหรับเด็ก สาระคดี ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพเพิ่มขึ้น (จำนวน 10 คน)

4.5 ควรจัดรายการที่หลากหลายรูปแบบ (จำนวน 6 คน)

4.6 ช่วงเวลาในการนำเสนอรายการควรให้เหมาะสมกับความต้องการของประชาชน (จำนวน 6 คน)

4.7 รายการเกมโชว์ทางโทรทัศน์มีแต่นักแสดงมาร่วมรายการ น่าจะให้นักเรียนได้แสดงออกและมีส่วนร่วมบ้าง เช่น ให้มีการแข่งขันต่อภาพ วาดภาพระบายสี เกี่ยวกับเรื่องตามภาพ เป็นต้น (จำนวน 4 คน)

4.8 ควรมีการประชาสัมพันธ์รายการที่ดีมีประโยชน์ให้มากขึ้น บ่อยขึ้น ไม่ควรประชาสัมพันธ์แต่รายการละครหรือเกมโชว์ (จำนวน 2 คน)

4.9 การแต่งกาย รวมทั้งบุคลิกภาพของผู้ดำเนินรายการและผู้ร่วมรายการควรให้เหมาะสมดูภาพมากขึ้น (จำนวน 5 คน)

5. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของครูและพฤติกรรมกรรมการชมรายการ โทรทัศน์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน

5.1 เพศ

เพศ มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน โดยให้เหตุผลสรุปได้ดังนี้ เพศหญิงมีการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนมากกว่าเพศชาย เนื่องจากเพศหญิงเป็นเพศที่ชอบดูรายการโทรทัศน์มากกว่าเพศชาย เป็นเพศที่มีความละเอียดอ่อน ช่างสังเกต ชอบพูดคุยและชอบเล่าเรื่อง ดังนั้น เมื่อชมรายการโทรทัศน์แล้วจึงสามารถประยุกต์ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนได้มากกว่าเพศชาย (จำนวน 14 คน)

เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน โดยให้เหตุผลสรุปได้ดังนี้ ทั้งเพศชายและเพศหญิงเมื่อชมรายการโทรทัศน์แล้ว มีการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน สามารถที่จะนำรายการโทรทัศน์มาใช้หรือไม่ใช้ในการเรียนการสอนได้ทั้งนั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่ามีความสนใจ มีวิจารณญาณและเห็นคุณค่าของรายการโทรทัศน์ที่ชมว่ามีความเหมาะสมที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้มากหรือน้อยเพียงใด (จำนวน 16 คน)

5.2 อายุ

อายุมีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน โดยให้เหตุผลสรุปได้ดังนี้ ครูที่มีอายุน้อยมีการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนมากกว่าครูที่มีอายุมาก เนื่องจาก ครูที่มีอายุน้อยจะมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้และแสวงหาสิ่งใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา จึงชอบชมรายการโทรทัศน์ประเภทต่างๆ อยู่เสมอ ดังนั้น เมื่อชมรายการโทรทัศน์จึงมองเห็นสิ่งที่มีประโยชน์จากรายการโทรทัศน์ แล้วนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้มากกว่า ในขณะที่ครูที่มีอายุมาก มักคิดว่ารายการโทรทัศน์ในปัจจุบันมีแต่รายการที่ไม่น่าสนใจ จึงไม่ค่อยนำมาใช้ในการเรียนการสอน (จำนวน 20 คน)

อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน โดยให้เหตุผลสรุปได้ดังนี้ ครูที่มีอายุต่างกันมีการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน ครูที่มีอายุมากหรือมีอายุน้อยก็สามารถที่จะใช้หรือไม่ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนได้ทั้งนั้น ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลมากกว่าว่าจะมีความสนใจนำสิ่งที่มีประโยชน์จากรายการโทรทัศน์มาใช้ในการเรียนการสอนหรือไม่ (จำนวน 20 คน)

5.3 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน โดยให้เหตุผลสรุปได้ดังนี้ ครูที่มีการศึกษาสูงมีการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนมากกว่าครูที่มีการศึกษาที่ต่ำกว่า เนื่องจาก ครูที่มีการศึกษาสูงเมื่อชมรายการโทรทัศน์แล้วจะมองเห็นประโยชน์จากรายการโทรทัศน์ได้ชัดเจน มีมุมมองที่กว้างและวิเคราะห์สิ่งที่ยกตัวอย่างลึกซึ้งมากกว่า สามารถที่จะคัดเลือกรายการที่ดีมีประโยชน์มาใช้ในการเรียนการสอนได้มากกว่า (จำนวน 20 คน)

ระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน โดยให้เหตุผลสรุปได้ดังนี้ ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน เนื่องจาก คนเรานั้นไม่ว่าจะมีการศึกษาในระดับใด ถ้าชมรายการโทรทัศน์แล้วรู้จักวิเคราะห์สิ่งที่ได้ชม แล้วนำมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับบทเรียน ก็สามารถที่จะนำรายการโทรทัศน์มาใช้ในการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพได้เหมือนกัน ไม่ว่าจะมีการศึกษาสูงหรือต่ำก็ตาม (จำนวน 20 คน)

5.4 วิชาที่สอน

วิชาที่สอนมีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน โดยให้เหตุผลสรุปได้ดังนี้ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย สังคมศึกษาและกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ มีการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนมากกว่าครูที่สอนวิชาอื่น เนื่องจากวิชาดังกล่าวเกี่ยวข้องกับ การดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์ ทั้งในเรื่องของการติดต่อสื่อสาร สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว การประกอบอาชีพ ดังนั้น เมื่อครูที่สอนวิชาดังกล่าวได้ชมรายการโทรทัศน์จึงสามารถนำรายการโทรทัศน์ที่ชมมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับเนื้อหาในบทเรียนได้ง่ายและเป็นที่น่าสนใจของนักเรียน ทำให้มีการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนมาก ส่วนครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์นั้น เมื่อชมรายการโทรทัศน์แล้ว จะประยุกต์ใช้รายการโทรทัศน์ให้เข้ากับวิชาที่สอนได้ยาก เพราะธรรมชาติของวิชาคณิตศาสตร์ต้องอาศัยทักษะในการคิดคำนวณ ซึ่งรายการโทรทัศน์ที่เสนอตามสถานีโทรทัศน์ต่างๆ ไม่ค่อยมีรายการที่จะสนองทักษะดังกล่าว จึงทำให้มีการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนน้อย (จำนวน 30 คน)

วิชาที่สอน ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน โดยให้เหตุผลสรุปได้ดังนี้ ครูที่สอนวิชาต่างกัน มีการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าเมื่อครบรายการโทรทัศน์แล้ว หากมีความสนใจหรือรู้จักนำสิ่งที่ตนเองได้ชมมาประยุกต์ใช้หรือบูรณาการให้เข้ากับบทเรียนที่ตนเองสอน ก็สามารถที่จะนำรายการโทรทัศน์มาใช้ในการเรียนการสอนได้ทั้งนั้น (จำนวน 10 คน)

5.5 ประสิทธิภาพในการสอน

ประสิทธิภาพในการสอน มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน โดยให้เหตุผลสรุปได้ดังนี้ ครูที่มีประสิทธิภาพในการสอนน้อยใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนมากกว่าครูที่มีประสิทธิภาพในการสอนมาก เนื่องจาก มักคิดว่าตนเองยังไม่มี ความเชี่ยวชาญหรือความชำนาญในการสอนเพียงพอ จึงมักกระตือรือร้นแสวงหาความรู้จากแหล่งต่างๆ อยู่เสมอ ดังนั้น เมื่อชมรายการโทรทัศน์แล้วพบเห็นสิ่งต่างๆ ที่มีประโยชน์จากรายการโทรทัศน์จึงนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน ในขณะที่ครูที่มีประสิทธิภาพในการสอนมาก มักคิดว่าตนเองสอนมานานจึงมีความเชี่ยวชาญและความชำนาญในการสอนทำให้ไม่ต้องพึ่งพารายการโทรทัศน์ อีกทั้งมีความเห็นว่ารายการโทรทัศน์ในปัจจุบันมีแต่รายการที่ไม่น่าสนใจ จึงทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนน้อยกว่า (จำนวน 25 คน)

ประสิทธิภาพในการสอน ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน โดยให้เหตุผลสรุปได้ดังนี้ ครูที่มีประสิทธิภาพในการสอนมากหรือประสิทธิภาพในการสอนน้อย ต่างก็สามารถใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนได้ทั้งนั้น ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลมากกว่าว่าจะมีความสนใจนำสิ่งที่ได้ชมจากรายการโทรทัศน์มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนหรือไม่ (จำนวน 15 คน)

5.6 ความบ่อยในการชมรายการโทรทัศน์

ความบ่อยในการชมรายการโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน โดยให้เหตุผลสรุปได้ดังนี้ ครูที่ชมรายการโทรทัศน์บ่อยมีการนำรายการโทรทัศน์มาใช้ในการเรียนการสอนมากกว่าครูที่ชมรายการโทรทัศน์นานๆ ครั้ง เนื่องจาก การชมรายการโทรทัศน์บ่อย จะพบเห็นสิ่งต่างๆ และทราบเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นมากกว่า การชมรายการโทรทัศน์นานๆ ครั้ง ดังนั้น จึงสามารถคัดเลือกสิ่งต่างๆ ที่ได้จากการชมรายการโทรทัศน์มาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับเนื้อหาในบทเรียนได้มากกว่า จึงทำให้มีการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนมากกว่าการชมรายการโทรทัศน์นานๆ ครั้ง (จำนวน 25 คน)

ความบอชในการชมรายการ โทรทัศน์ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน โดยให้เหตุผลสรุปได้ดังนี้ เนื่องจากการชมรายการโทรทัศน์บอชหรือการชมรายการโทรทัศน์นานๆ ครั้ง หากชมด้วยความสนใจและตั้งใจ ไม่ได้ชมเพื่อความสนุกสนานเพียงอย่างเดียว ก็จะทำให้ได้รับความรู้และทราบเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าเรามีความสนใจในการนำสิ่งมีประโยชน์จากรายการโทรทัศน์มาใช้ในการเรียนการสอนหรือไม่ (จำนวน 15 คน)

5.7 ช่วงเวลาในการชมรายการโทรทัศน์

ช่วงเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน โดยให้เหตุผลสรุปได้ดังนี้ ถ้าช่วงเวลาใดที่สถานีโทรทัศน์นำเสนอรายการที่ดี มีประโยชน์และเป็นช่วงเวลาที่เราว่างจากภารกิจต่างๆ เราก็สามารถชมรายการเหล่านั้นได้ จึงทำให้เห็นแนวทางในการประยุกต์ใช้รายการต่างๆ ให้สอดคล้องกับบทเรียนที่จะสอนได้ง่ายหรือถ้าเป็นรายการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและนำเสนอในเวลาราชการ ซึ่งตรงกับช่วงเวลาที่ครูสอน เราก็สามารถนำรายการเหล่านั้นมาใช้ในการเรียนการสอนได้ทันที เพราะมีโทรทัศน์ในชั้นเรียนหรือห้องโสตทัศนูปกรณ์อยู่แล้ว จึงทำให้สะดวกในการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน (จำนวน 22 คน)

ช่วงเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน เนื่องจาก การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลาใดก็ตาม หากครูชมอย่างตั้งใจ คำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับและสนใจที่จะประยุกต์ใช้รายการโทรทัศน์ต่างๆ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียนที่จะสอนแล้ว ก็สามารถที่จะนำรายการโทรทัศน์มาใช้ในการเรียนการสอนได้ (จำนวน 18 คน)

5.8 ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์

ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน โดยให้เหตุผลสรุปได้ดังนี้ บางท่านให้เหตุผลว่า ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์มากจะสามารถใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนได้มากกว่า เพราะจะได้รับสิ่งที่มีประโยชน์จากรายการโทรทัศน์มากกว่าและได้ข้อคิดที่หลากหลายกว่า ทำให้สามารถประยุกต์ใช้รายการโทรทัศน์ให้เข้ากับเนื้อหาในบทเรียนได้ง่าย ส่วนบางท่านให้เหตุผลว่า ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์น้อยสามารถนำรายการโทรทัศน์มาใช้ในการเรียนการสอนได้มากกว่า เนื่องจากไม่ต้องคอยติดตามชมเป็นเวลานาน ทำให้ไม่ซ้ำซากจำเจและไม่เกิดความเบื่อหน่าย จึงจำเนื้อหาสาระได้มาก ทำให้มีการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนมากกว่า (จำนวน 25 คน)

ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน โดยให้เหตุผลสรุปได้ดังนี้ การใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนไม่ได้ขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ แต่ขึ้นอยู่กับว่าเนื้อหาที่ชมนั้นมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมากน้อยเพียงใด หากมีประโยชน์แล้วครูชมด้วยความสนใจก็สามารถที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้ ไม่ว่าจะชมในระยะเวลาสั้นหรือไม่ก็ตาม (จำนวน 15 คน)

5.9 ปริมาณของรายการโทรทัศน์ที่ชม

ปริมาณของรายการโทรทัศน์ที่ชมมีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน โดยให้เหตุผลสรุปได้ดังนี้ บางท่านให้เหตุผลว่า การชมรายการโทรทัศน์ในปริมาณมากทำให้มีการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนมากกว่าการชมรายการโทรทัศน์ในปริมาณน้อย เนื่องจาก ผู้ชมรายการโทรทัศน์หลายรายการจะเกิดความคิดที่หลากหลายสามารถเปรียบเทียบรายการแต่ละรายการที่ชมว่ามีประโยชน์มากน้อยเพียงใด ทำให้นำไปประยุกต์ใช้ได้มากกว่าการชมรายการโทรทัศน์ในปริมาณน้อย แต่บางท่านให้เหตุผลว่า การชมรายการโทรทัศน์ในปริมาณน้อย แต่ชมอย่างตั้งใจและชมแต่รายการที่ดีมีประโยชน์ ไม่ชมสลับไปมาหลายรายการ จะทำให้ได้รับสาระอย่างเต็มที่มากกว่า จึงนำรายการที่ได้ชมมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้มากกว่า (จำนวน 29 คน)

ปริมาณของรายการโทรทัศน์ที่ชมไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน โดยให้เหตุผลสรุปได้ดังนี้ เนื่องจากการชมรายการโทรทัศน์ไม่ว่าจะชมในปริมาณมากหรือน้อย หากเนื้อหาของรายการที่ชมนั้นมีสาระประโยชน์ ให้แง่คิดต่อการดำเนินชีวิต และครุคิดตามชมด้วยความสนใจ ตั้งใจและสนใจที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนก็สามารถที่จะนำรายการโทรทัศน์มาใช้ในการเรียนการสอนได้ (จำนวน 11 คน)

5.10 ประเภทของรายการโทรทัศน์ที่ชม

ประเภทของรายการโทรทัศน์ที่ชม มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน โดยให้เหตุผลสรุปได้ดังนี้ การชมรายการโทรทัศน์ที่ดีมีสาระ เช่น รายการโทรทัศน์ประเภทข่าว ประเภทรายการอภิปรายและสนทนา ประเภทรายการความรู้และการศึกษา ประเภทรายการสารคดี ประเภทรายการกีฬา เป็นต้น เมื่อชมแล้วสามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้มากกว่ารายการประเภทอื่นๆ เนื่องจากเป็นรายการที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และการดำรงชีวิตของมนุษย์ จึงสามารถที่จะนำมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับบทเรียนและหลักสูตรการศึกษาได้ง่าย ดังนั้น จึงมีการนำรายการโทรทัศน์ประเภทดังกล่าวมาใช้ในการเรียนการสอนมากกว่า (จำนวน 32 คน)

ประเภทของรายการ โทรทัศน์ที่ชม ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ ในการเรียนการสอน โดยให้เหตุผลสรุปได้ดังนี้ ครูที่ชมรายการโทรทัศน์แตกต่างกัน มีการใช้ รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน เนื่องจากรายการโทรทัศน์ในปัจจุบันนี้ไม่ว่า จะเป็นรายการประเภทใดก็ตาม ต่างก็มีประโยชน์และมีโทษด้วยกันทั้งนั้น ถ้าครูชมรายการต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณ แล้วหาแนวทางนำมาสอนนักเรียน โดยชี้แนะแนวทางในการชมรายการ โทรทัศน์ที่ถูกวิธีให้นักเรียน ให้นักเรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ ก็จะมีประโยชน์แก่นักเรียนเอง ดังนั้น การชมรายการโทรทัศน์ไม่ว่าจะเป็นรายการประเภทใดก็ตามสามารถที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้ (จำนวน 8 คน)

อภิปรายผลการวิจัย

1. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย พบว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ดังนี้

2.1 ความบ่อยในการชม ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ชมรายการโทรทัศน์ทุกวัน ซึ่งตรงกับผลการสำรวจเกี่ยวกับพฤติกรรมการชมโทรทัศน์ของประชาชนที่หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจและบริษัทฟอร์ไอทีริเวิร์ท จำกัด (ฐานเศรษฐกิจ, 2536 อ้างถึงใน จิชากร เสงฆะเวช, 2539) ได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนใน กรุงเทพมหานคร พบว่า ทุกเพศ ทุกวัย ชมโทรทัศน์เป็นประจำทุกวัน แสดงให้เห็นว่าโทรทัศน์ เป็นสื่อมวลชนที่มีบทบาทและอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันอย่างมาก การชมรายการโทรทัศน์ได้กลายเป็นกิจวัตรประจำวัน โทรทัศน์จึงเปรียบเสมือนเพื่อนประจำบ้าน ทั้งนี้เพราะสภาพของสังคมใน กรุงเทพมหานครต้องริบเร่แข่งขันในการปฏิบัติงาน ต้องเผชิญกับสภาพปัญหาการจราจรที่ติดขัด มีผลทำให้เกิดความอ่อนเพลียและตึงเครียด เวลาที่ใช้ในการหาความรู้เพิ่มเติมหรือพักผ่อนสังสรรค์ ทางสังคมได้หมดไปกับการเดินทางและการทำงานที่ต้องเผชิญกับปัญหาเป็นประจำทุกวัน (จิชากร เสงฆะเวช, 2538) ดังนั้น เมื่อกลับถึงบ้านจึงได้อาศัยความบันเทิงจากรายการโทรทัศน์เป็นสิ่งที่ช่วย ผ่อนคลายความตึงเครียด เพราะโทรทัศน์เสนอความบันเทิงเป็นหลัก อีกทั้งการชมรายการ โทรทัศน์ ทำให้ทราบข้อมูล ข่าวสาร เหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่างๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ นอกจากนี้ ประชาชนยังสามารถหาความรู้ในด้านต่างๆ ได้จากการชมรายการโทรทัศน์ เช่น ความรู้ด้านยาเบื้องต้น กฎหมายเบื้องต้น การเกษตรแผนใหม่

การเกษตรแบบผสมผสาน การเลี้ยงสัตว์ การรักษาโรคสัตว์ เป็นต้น โดยผู้ชมไม่จำเป็นต้องอ่านออกเขียนได้ ก็สามารถเข้าใจได้จากการชมรายการโทรทัศน์ ทั้งนี้เพราะคนสามารถรับรู้ได้จากการเห็น 75% ได้ยิน 13% สัมผัส 6% และจากรส 3% โทรทัศน์ให้ทั้งการเห็นและการได้ยิน ทำให้มีการรับรู้ถึง 88% (อรรถพร เขียวถาวร, 2520) และบางครั้งรายการโทรทัศน์ก็อาจแทรกข้อคิดไว้ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ ทำให้ผู้ชมพบความสุข ความสำเร็จได้อีกด้วย (อุคม จะโนภาส, 2536)

1.2 ช่วงเวลาในการชม พบว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ชมรายการโทรทัศน์ในวันจันทร์-อาทิตย์ ช่วงเวลา 18.00-20.00 น. ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การที่ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลาดังกล่าว เพราะเป็นช่วงเวลาที่เสร็จสิ้นจากภารกิจในบ้านแล้วและเป็นช่วงเวลาที่สถานีโทรทัศน์ทุกสถานีเสนอข่าวประจำวัน ซึ่งครูส่วนใหญ่สนใจชมสอดคล้องกับที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ได้สำรวจเกี่ยวกับสื่อมวลชนด้านโทรทัศน์ พ.ศ. 2537 พบว่า ช่วงเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ส่วนใหญ่เป็นช่วงเวลาหลังเลิกปฏิบัติงานและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2540) ได้สรุปผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับโทรทัศน์ พบว่า ช่วงเวลาที่ประชาชนทั่วไปสนใจชมรายการโทรทัศน์มากที่สุด คือ ช่วงเวลา 18.00-22.00 น. ในวันธรรมดาและช่วงเวลา 10.00-12.00 น. และ 18.00-22.00 น. ในวันเสาร์-อาทิตย์

1.3 ระยะเวลาในการชม พบว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ชมรายการโทรทัศน์ประมาณวันละ 2 ชั่วโมงขึ้นไป เนื่องจาก ปัจจุบันรายการโทรทัศน์มีตลอดวันตั้งแต่เวลา 05.00 น. ถึงหลังเวลา 24.00 น. ดังนั้น ไม่ว่าครูต้องการชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลาใดก็สามารถเปิดโทรทัศน์ชมได้ทันที ครูจึงมีโอกาสเลือกชมรายการโทรทัศน์ได้หลายรายการ ทำให้ในแต่ละวันครูมีระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์มากด้วย ซึ่งสอดคล้องกับที่สำนักวิจัยมติชนได้สำรวจ พบว่า ผู้ชมให้ความสนใจชมโทรทัศน์โดยเฉลี่ย 3 ชั่วโมง 51 นาทีต่อวันในวันธรรมดาและ 6 ชั่วโมง 53 นาที ในวันหยุดสุดสัปดาห์ (มติชน, 2538 อ้างถึงในจิชากร เตชะเวช, 2539)

1.4 ปริมาณของรายการที่ชม พบว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ชมรายการโทรทัศน์ประมาณวันละ 3 รายการ เนื่องจาก ครูมีเวลาชมรายการโทรทัศน์หลังจากเสร็จสิ้นจากภารกิจการสอนหรือการเดินทางที่ต้องเผชิญกับสภาพปัญหาการจราจรและการดูแลครอบครัว อีกทั้งรายการโทรทัศน์ที่ชมต้องไม่น่าสนใจเกินไป เพราะต้องคืนแต่เช้าเพื่อไปสอน ซึ่งสอดคล้องกับที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อขอความคิดเห็นเพิ่มเติมประกอบการอภิปราย พบว่า

ครูส่วนใหญ่สามารถชมรายการโทรทัศน์ได้ประมาณวันละ 3 รายการ คือ รายการข่าว รายการละครและรายการเกมโชว์หรือรายการป๊อปปูล่าเรอ ซึ่งรายการเหล่านี้ทำให้ครูได้รับทั้งข้อมูล ข่าวสารและเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่างๆ ทำให้ผ่อนคลายความตึงเครียดและสนุกสนานเพลิดเพลิน

1.5 ประเภทของรายการที่ชม พบว่า ครูประถมศึกษา ตั้งกักสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานครมีประเภทของรายการที่ชมบ่อย 1 ประเภท คือ ประเภทรายการข่าว ส่วนประเภทของรายการที่ชมพอสมควรมี 9 ประเภท คือ ประเภทรายการสารคดี ประเภทรายการป๊อปปูล่าเรอ ประเภทรายการความรู้และการศึกษา ประเภทรายการอภิปรายและสนทนา ประเภทรายการละครและภาพยนตร์ ประเภทรายการแข่งขันตอบปัญหาและเกม ประเภทรายการศาสนาและส่งเสริมศีลธรรม ประเภทรายการสำหรับเด็กและการ์ตูน ประเภทรายการศิลปะและดนตรี สำหรับประเภทของรายการที่ชมนานๆ ครั้งมี 1 ประเภท คือ ประเภทรายการกีฬา ซึ่งตรงกับผลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรีที่ได้สำรวจเกี่ยวกับสื่อมวลชนด้านโทรทัศน์ พ.ศ. 2537 พบว่า โดยรวมผู้ชมมักชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการข่าวและบันเทิงมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ รายการความรู้และสารคดี

สาเหตุที่ทำให้ครูสนใจชมรายการข่าวโทรทัศน์บ่อย เนื่องจาก สังคมปัจจุบันเป็นสังคมข่าวสาร เทคโนโลยีทางการสื่อสารมีพัฒนาการที่เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วและกิจกรรมในสังคมมีการแข่งขันกันสูงในเกือบทุกแขนง ทำให้ประชาชนในสังคมมีความต้องการข่าวสารและต้องการทราบความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งรายการข่าวโทรทัศน์สามารถรายงานถึงต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ทันทีทันเวลา ประชาชนจึงสามารถรับรู้สถานการณ์ต่างๆ เพื่อสนองความต้องการความอยากรู้อยากเห็นซึ่งเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน แล้วนำมาประยุกต์ใช้ในวิถีประจำวันและนำไปเป็นหัวข้อสนทนากับบุคคลอื่น (พัชรินทร์ เสวตสุทธิพันธ์, 2537 และ วิชดา เกียวกุล, 2538) นอกจากนี้ รายการข่าวโทรทัศน์ยังสามารถอำนวยความสะดวกในด้านการศึกษา โดยช่วยเพิ่มพูนความรู้หลายด้าน รวมทั้งสะท้อนความเป็นไปในสังคม ช่วยเชื่อมโยงความคิดของคนในสังคม ซึ่งเป็นหนทางหนึ่งที่ช่วยให้ “การศึกษาตามอัธยาศัย” แก่ครูและข่าวโทรทัศน์ยังเป็นสื่อกลางระหว่างครูกับนักเรียนในการทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เกิดประสบการณ์อันเป็นพื้นฐานในการพัฒนาความรู้ ความคิดต่อไป ซึ่งครูต้องเป็นผู้หาวิธีการให้นักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจและเกิดประสบการณ์ร่วมกัน (จตุพร ทองอุ้น, 2532)

การที่ครูชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสารคดี ประเภทรายการความรู้และการศึกษา เนื่องจาก ปัจจุบันวิทยาการต่างๆ ก้าวหน้ามากขึ้น ครูจึงจำเป็นต้องรู้ เข้าใจและมีความคิดที่ทันต่อความก้าวหน้าของวิทยาการเหล่านั้น เพื่อนำไปใช้ในการสอนนักเรียนให้เป็นผู้ที่มีความรอบรู้

ทันต่อความก้าวหน้าของวิทยาการต่างๆ เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูประถมศึกษา ถึงกักสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อขอความคิดเห็นเพิ่มเติมประกอบการอภิปราย พบว่า ครูชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสารคดี และประเภทรายการความรู้ และการศึกษา เพื่อแนะนำให้นักเรียนรู้จักเลือกชมรายการโทรทัศน์ที่ดีมีประโยชน์และให้ความรู้ นอกเหนือจากตำราเรียน เนื่องจาก ความรู้ไม่ได้มีอยู่แต่ในตำราเรียนหรือฟังครูถ่ายทอดความรู้ เพียงอย่างเดียว แต่ยังสามารถหาความรู้ได้จากการชมรายการโทรทัศน์ด้วย

ส่วนประเภทรายการกีฬาที่ครูประถมศึกษา ถึงกักสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ชมมานานๆ ครั้ง จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูประถมศึกษา ถึงกัก สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อขอความคิดเห็นเพิ่มเติมประกอบการอภิปราย พบว่า สถานีโทรทัศน์ต่างๆ มักนำเสนอรายการกีฬาในช่วงดึกเกินไป บางสถานีนำเสนอเป็นช่วงๆ ต้องคอยติดตามชมหรือนำเสนอหลังจากที่รายการเกมโชว์หรือรายการประเภทปักษิณกะบันเทิงจบ แล้ว บางครั้งกีฬาที่กำลังเป็นที่สนใจและมีการถ่ายทอดสด เช่น ฟุตบอล เทนนิส กอล์ฟ เป็นต้น ก็มีการถ่ายทอดในช่วงเวลาดึกเกินไป ทำให้ครูไม่สามารถติดตามชมได้ เนื่องจากต้องตื่นแต่เช้า เพื่อไปสอน

2. การใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมครูประถมศึกษา ถึงกักสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานครใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณา แต่ละชั้นของกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ครูประถมศึกษา ถึงกักสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานครใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนขั้นนำเข้าสู่บทเรียนและขั้นสอนในระดับ ปานกลาง ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนขั้นสรุปและขั้นวัดผลในระดับน้อย สอดคล้อง กับงานวิจัยของ ศาสตราจารย์ จิตนะ (2528) ประนอม เมืองคุ้ม (2532) ฉวีวรรณ พันธุ์ดี (2528) และ นันทวรรณ อุดมสุข (2539) พบว่า ครูนำสื่อมวลชนมาใช้ในการเรียนการสอนน้อย เพราะไม่เข้าใจ วิธีการนำสื่อมวลชนมาใช้ในการเรียนการสอน ประกอบกับเนื้อหาในหลักสูตรมีมากทำให้ไม่มี เวลา นำสื่อมวลชนมาใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่ ครูมีความยุ่งยากในการเตรียมตัวเพื่อนำ สื่อมวลชนมาใช้ในการเรียนการสอน ครูไม่มีเวลาติดตามสื่อมวลชนนั้นๆ และมีความยุ่งยากในการมอบหมายและติดตามงาน ซึ่งประเด็นเหล่านี้ ผู้วิจัยคาดว่า เกิดจากการที่ครูขาดความพร้อม ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการสอน โดยยึดตนเองเป็นศูนย์กลางในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ นักเรียนและนักเรียนมีบทบาทเป็นเพียงผู้รับความรู้เท่านั้น ทำให้ครูมีความรู้ที่คิดว่าต้องเตรียม

การตอนมากขึ้น เสียเวลาและยุ่งยาก ซึ่ง ตุนน อมรวิวัฒน์และไพฑูรย์ สนิถารัตน์ (2527) อ้างถึง ในนันทวรรณ อุดมสุข, 2539) มีความคิดเห็นว่า ข้อจำกัดในการนำสื่อมวลชนมาใช้ในการเรียน การสอนที่สำคัญที่สุด คือ ครูขาดการแนะนำ ขาดสิ่งเร้าที่ทำให้ครูเข้าใจและเห็นความสำคัญของการใช้สื่อมวลชนในการเรียนการสอน ทั้งยังเห็นว่า ครูที่มีความสามารถต้องรู้จักนำเนื้อหาใน หลักสูตรมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับเวลา เพราะหลักสูตรเป็นเพียงบรรทัดฐานที่วางไว้ เพื่อให้ครู นำมาปรับใช้ให้เหมาะกับเหตุการณ์ปัจจุบัน ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อขอความคิดเห็นเพิ่มเติมประกอบการอภิปราย พบว่า ครูมีความเห็นว่าเนื้อหาหลักสูตรมีมากเกินไปจนทำให้ครูไม่มีเวลาใช้รายการโทรทัศน์ใน การเรียนการสอน อีกทั้งสาระต่างๆ ในรายการโทรทัศน์ไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาในหลักสูตร จึงไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์ เพราะไม่เอื้ออำนวยต่อการนำมาใช้ในการเรียนการสอน นอกจากนี้ ครูส่วนใหญ่ไม่ทราบว่า จะนำรายการโทรทัศน์มาใช้ประกอบการสอนได้อย่างไร บางครั้ง การเตรียมรายการโทรทัศน์มาใช้ในการเรียนการสอนมีความยุ่งยาก เช่น การบันทึกวีดิทัศน์ รายการ โทรทัศน์ที่มีสาระและเนื้อหาที่น่าสนใจมาให้นักเรียนชม เพราะต้องเตรียมทั้งเครื่องวีดิทัศน์ และม้วนวีดิทัศน์ นอกจากนี้ครูไม่ทราบว่ารายการที่ดีมีประโยชน์แก่นักเรียนออกอากาศช่วงเวลาใด จึงทำให้บันทึกวีดิทัศน์ไม่ทัน ซึ่งจากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ครูส่วนใหญ่เปิดวีดิทัศน์ซึ่งบันทึก จากรายการโทรทัศน์มาให้นักเรียนชมในชั้นนำเข้าสู่บทเรียน ชั้นตอนและขั้นสรุปในระดับน้อย ส่วนในชั้นวัดผล พบว่า ครูส่วนใหญ่ไม่เคยใช้วีดิทัศน์ในการเรียนการสอน

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของครูและพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า มีทั้งตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้ รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนและตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางลบกับการใช้ รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน เนื่องจาก ตัวแปรในการวิจัยมีทั้งตัวแปรที่ส่งเสริมการใช้ รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนและตัวแปรที่ไม่ส่งเสริมการใช้รายการ โทรทัศน์ในการเรียน การสอน โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 28 ตัว ซึ่ง 3 อันดับแรก ได้แก่ การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการข่าว ระยะเวลาในการชม 2 ชั่วโมงขึ้นไป ปริมาณของรายการที่ชม 4 รายการขึ้นไป ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 17 ตัว ซึ่ง 3 อันดับแรก ได้แก่ ปริมาณของรายการ ที่ชม 2 รายการ การชมรายการโทรทัศน์ 3-4 วัน/สัปดาห์ ระยะเวลาในการชมประมาณ 1 ชั่วโมง และจากการที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

เพื่อขอความคิดเห็นเพิ่มเติมประกอบการอภิปราย พบว่า ครูมีความเห็นว่า วิชาที่สอนมีส่วนสำคัญต่อการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนหรือไม่ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน ซึ่งจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า วิชาที่สอนที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน คือ ภาษาไทย สังคมศึกษา พระพุทธศาสนาและจริยศึกษา เนื่องจาก วิชาเหล่านี้เป็นวิชาที่เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร การประกอบอาชีพ การดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งรายการโทรทัศน์ส่วนใหญ่ก็นำเสนอเนื้อหาดังกล่าว เมื่อครูสอนวิชาเหล่านี้ จึงทำให้สามารถใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนได้มากกว่าวิชาอื่น ส่วนวิชาที่สอนที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน คือ คณิตศาสตร์ ศิลปะศึกษา พลศึกษา ดนตรีและนาฏศิลป์ งานบ้าน งานเกษตร งานเล็อก ภาษาอังกฤษ เนื่องจาก วิชาเหล่านี้ต้องใช้ทักษะพื้นฐานและทักษะต่างๆ ทั้งทักษะการคิดคำนวณ ทักษะในการปฏิบัติ ทักษะทางภาษา จำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนอยู่เสมอ จึงจะเกิดความชำนาญ ดังนั้น ครูไม่จำเป็นต้องพึ่งพารายการโทรทัศน์มากนักและรายการโทรทัศน์ในปัจจุบันก็นำเสนอรายการที่ต้องใช้ทักษะต่างๆ น้อย ทำให้ครูที่สอนวิชาเหล่านี้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนน้อย

4. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน

จากผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา ตั้งศักดิ์ สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติโดยใช้ตัวแปรทุกตัวและแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น เพื่อคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 มีจำนวน 36 ตัว เป็นตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกจำนวน 19 ตัว และตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบจำนวน 17 ตัว โดยตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกจำแนกตามสถานภาพของครูได้ 8 ตัวและพฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์ได้ 11 ตัว ส่วนตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบจำแนกตามสถานภาพของครูได้ 8 ตัวและพฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์ได้ 9 ตัว

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยขอนำมาอภิปรายเฉพาะตัวแปรที่มีความสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนที่พบซ้ำกันจากวิธีการวิเคราะห์ทั้ง 2 วิธีและซ้ำกันในขั้นของกิจกรรมการเรียนการสอนรวม 14 ตัวแปร โดยอภิปรายตามสถานภาพของครูและพฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ดังนี้

4.1 การสอนวิชาภาษาไทย เป็นตัวแปรทำนายที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวก หมายความว่า ถ้าครูประถมศึกษา ตั้งกีดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครสอนวิชาภาษาไทยมาก ก็จะทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนมากด้วย เนื่องจาก การสอนวิชาภาษาไทยในระดับประถมศึกษามีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ให้นักเรียนมีทักษะทางภาษา ซึ่งประกอบด้วย ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน สามารถใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือ สำหรับสื่อสารและแสวงหาความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์เพื่อการดำรง ชีวิตของตนเองและสังคมประเทศชาติ (วรรณิ โสภประยูร, 2539) จึงน่าจะทำให้ครูเห็นประโยชน์ จากการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนภาษาไทยหลายประการ คือ เป็นแหล่งวิชาการที่ ไม่รู้จักหมด ใช้สอนทักษะทั้งที่ได้ครบถ้วน เป็นอุปกรณ์ในการวิเคราะห์เรื่องราวและถ้อยคำต่างๆ เป็นตัวอย่างในเรื่องความบกพร่องของการใช้ภาษาทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นอุปกรณ์ในการสอน เรื่องระดับของภาษา ศิลปะการใช้ภาษาและการวิจารณ์และเป็นแบบในการสอนเขียน (วันทนี ฤทธิคุปต์, 2528) เมื่อครูนำรายการโทรทัศน์ที่ได้ชมมประยุกต์ใช้ให้เข้ากับเนื้อหาวิชาภาษาไทย จะช่วยตอบสนองต่อจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาไทยได้อีกทางหนึ่ง ซึ่ง วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์ (2537) กล่าวว่า ในยุคที่สื่อสารมวลชนเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการโลกาภิวัตน์ การศึกษาลักษณะของภาษาที่ใช้ผ่านสื่อมวลชนโทรทัศน์จึงมีความเหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะปัจจุบัน การชมรายการ โทรทัศน์ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของคนทั่วโลกและโลกยุคปัจจุบันมี คนจำนวนมากที่ได้ยิน ได้ฟังภาษาผ่านสื่อมวลชนโทรทัศน์มากกว่า ได้ยิน ได้ฟังภาษาที่ใช้โดยเพื่อน มนุษย์โดยตรง ดังนั้นเมื่อครูสอนวิชาภาษาไทยชมรายการ โทรทัศน์มากจึงทำให้ใช้รายการ โทรทัศน์ ในการเรียนการสอนมากด้วย

4.2 การชมรายการ โทรทัศน์ในช่วงเวลา 08.00-10.00 น. (เสาร์-อาทิตย์) เป็นตัวแปรทำนาย ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวก หมายความว่า ถ้าครูประถมศึกษา ตั้งกีดสำนักงาน การประถมศึกษากรุงเทพมหานครชมรายการ โทรทัศน์ในช่วงเวลา 08.00-10.00 น. (เสาร์-อาทิตย์) มาก ก็จะทำให้ใช้รายการ โทรทัศน์ในการเรียนการสอนมากด้วย เนื่องจาก ช่วงเวลา 08.00-10.00 น. (เสาร์-อาทิตย์) เป็นช่วงเวลาที่สถานีโทรทัศน์โดยส่วนใหญ่มีก็นำเสนอรายการที่เกี่ยวข้องกับเด็ก เช่น รายการทุ่งแสงตะวัน โดกโบเด็ก เพื่อนแก้ว คาวดวงเด็ก โรงเรียนของหนูและการ์ตูน เป็นต้น อีกทั้งวันเสาร์-อาทิตย์ เป็นวันหยุด ครูจึงมีเวลาพักผ่อนอย่างเต็มที่หลังจากเหน็ดเหนื่อยกับงานสอน นักเรียนมาตลอดทั้งสัปดาห์ การชมรายการโทรทัศน์เป็นทางเลือกหนึ่งที่ครูใช้สำหรับการพักผ่อน ในวันหยุด ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูประถมศึกษา ตั้งกีดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ในช่วงเวลา 08.00-10.00 น. (เสาร์-อาทิตย์) เป็นช่วงเวลาที่ครูเสร็จสิ้นจาก การกิจในบ้านและการดูแลครอบครัวแล้ว จึงมีเวลาพักผ่อนโดยชมรายการโทรทัศน์พร้อมกับ

ถูกหรือหลาน ซึ่งเป็นวัยเดียวกับนักเรียนที่ครูกำลังสอนอยู่ เมื่อครูชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา ค้างคาว จึงทำให้ทราบเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนและสิ่งที่น่าสนใจ ทำให้ สามารถนำเรื่องราวต่างๆ ที่ได้จากการชมรายการโทรทัศน์มาสนทนากับนักเรียนอย่างเป็นกันเอง และสามารถชี้แนะแนวทางในการเลือกชมรายการโทรทัศน์ที่เหมาะสมให้แก่ นักเรียนได้ ซึ่ง มติวัลย์ ถับไพรี (2525) กล่าวว่า ครูควรถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องแนะนำให้นักเรียนชมรายการ โทรทัศน์ที่มีประโยชน์ ควรนำเนื้อหาสาระจากรายการโทรทัศน์ที่นักเรียนได้ชมมาสนทนา อย่างเป็นกันเอง ชี้แนะแนวทางการชมรายการโทรทัศน์ให้ถูกจุดประสงค์ของแต่ละรายการและ เสริมหลักความคิดเห็นอย่างต่อเนื่องหลังจากได้ชมรายการ โทรทัศน์ ดังนั้น การชมรายการโทรทัศน์ ในช่วงเวลา 08.00-10.00 น. มาก จึงทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนมากด้วย

4.3 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการอภิปรายและสนทนา เป็นตัวแปรทำนายที่มี ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวก หมายความว่า ถ้าครูประเมินศึกษา สังเกตสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานครชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการอภิปรายและสนทนา มาก ก็จะทำให้ใช้ รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนมากด้วย เนื่องจาก การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการ อภิปรายและสนทนา ทำให้ครูได้ทราบความคิดเห็นที่หลากหลายจากบุคคลหลายสาขาอาชีพ เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่กำลังเกิดขึ้นและเป็นที่น่าสนใจของบุคคลทั่วไป ทั้งปัญหาสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและการศึกษาหรือแม้กระทั่งการวิเคราะห์ข่าว เมื่อครูนำรายการโทรทัศน์ประเภทรายการ อภิปรายและสนทนา มาใช้ในการเรียนการสอน ก็จะทำให้ นักเรียนได้รับทราบแนวความคิดและ ข้อคิดที่หลากหลายตามไปด้วย อีกทั้งรายการโทรทัศน์ประเภทรายการอภิปรายและสนทนา ยังเป็น แบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนในแง่ของการส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้รู้จักแสดงความคิดเห็น รู้จักรับฟัง ความคิดเห็น รู้จักแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นและรู้จักวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีเหตุผล ซึ่งบุหงา วัณณะ (2534) กล่าวว่า การอภิปรายเป็นกิจกรรมการเรียน การสอนที่ชี้ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความรู้ ความคิดและแสดงออก ซึ่งความรู้และความคิดนั้นอย่างเสรี โดยการพูดเพราะจุดประสงค์สำคัญของกิจกรรมการอภิปราย ต้องการให้นักเรียนได้รู้จักพัฒนาความคิด ขณะเดียวกันก็สามารถใช้วิจารณญาณในการรับฟัง ความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล ซึ่งสอดคล้องกับสุพิน บุญชูวงศ์ (2538) กล่าวว่า วิธีสอน แบบอภิปรายช่วยส่งเสริมให้นักเรียนคิดเป็น พูดเป็นและส่งเสริมการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตย ดังนั้น เมื่อครูชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการอภิปรายและสนทนา มาก จึงทำให้ใช้รายการ โทรทัศน์ในการเรียนการสอนมากด้วย

4.4 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการความรู้และการศึกษา เป็นตัวแปรทำนายที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวก หมายความว่า ถ้าครูประถมศึกษา ตั้งกัฒ์สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการความรู้และการศึกษามาก ก็จะทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนมากด้วย เนื่องจาก การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการความรู้และการศึกษาทำให้ครูได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ เช่น การปฏิบัติคนให้มีสุขภาพดี การทำอาหาร การทำไร่ การทำสวน การเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูประถมศึกษา ตั้งกัฒ์สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อขอความคิดเห็นเพิ่มเติมประกอบการอภิปราย พบว่า ครูให้ความเห็นว่า รายการโทรทัศน์ประเภทรายการความรู้และการศึกษาสามารถถ่ายทอดความรู้ในสาขาวิชาต่างๆ ประสพการณ์ใหม่ๆหรือเพิ่มพูนความรู้เดิมแก่บุคคลทั่วไป ตลอดจนแนะนำถึงที่เป็นสาระประโยชน์แก่ผู้ชมและบางรายการยังเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษา เช่น รายการที่ผลิตโดย ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน (ETV) เมื่อครูคัดเลือกรายการเหล่านี้มาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับเนื้อหาในบทเรียนที่สอน ทำให้ช่วยลดภาระในการสอนของครูลงได้ เพราะนักเรียนเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนดีขึ้น ด้วยคุณสมบัติของโทรทัศน์ที่สามารถส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้สูงขึ้น ด้วยวิธีการนำเสนอที่มีทั้งภาพและเสียง นอกจากนี้ การใช้รายการโทรทัศน์ประเภทรายการความรู้และการศึกษาในการเรียนการสอนยังช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ของนักเรียนให้กว้างขวางใน 3 ด้านด้วยกัน คือ ประสบการณ์ในมิติด้านความจริง มิติด้านกาลเวลาและมิติด้านสถานที่ ทั้งนี้เพราะครูทางโทรทัศน์สามารถทดลองสิ่งต่างๆ ที่ครูในห้องเรียนทำไม่ได้เพราะเป็นสิ่งที่มีอันตราย บางครั้งสิ่งที่ทดลองหรือนำมาแสดงอาจเป็นสิ่งที่ครูไม่ทราบมาก่อน โทรทัศน์สามารถนำภาพทะเลสาบ ภูเขาไฟ ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีของประเทศเพื่อนบ้านมาให้ชมได้โดยไม่ต้องเสียเวลาไปสถานที่จริง โทรทัศน์สามารถขณะมิติด้านกาลเวลาด้วยการนำภาพประวัติศาสตร์มาเสนอให้ชมหรือนำภาพการแตกหน่อของเมล็ดพืชซึ่งเติบโตกลายเป็นต้นไม้ใหญ่ในเวลาชั่วพริบตา (นิชิโมโต, 2538) ดังนั้น เมื่อครูชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการความรู้และการศึกษามาก จึงทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนมากด้วย

4.5 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสำหรับเด็กและการ์ตูน เป็นตัวแปรทำนายที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวก หมายความว่า ถ้าครูประถมศึกษา ตั้งกัฒ์สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสำหรับเด็กและการ์ตูนมาก ก็จะทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนมากด้วย เนื่องจาก การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสำหรับเด็กและการ์ตูน ทำให้ครูได้ทราบความต้องการและความสนใจของนักเรียน เพราะธรรมชาติของนักเรียนโดยส่วนใหญ่ ชอบชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสำหรับเด็กและ

การครูอยู่แล้ว ครูจึงเห็นแนวทางทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจ โดยการนำเรื่องราวต่างๆ จาก ราชการโทรทัศน์ประเภทรายการสำหรับเด็กและการดูมาคุยกับนักเรียนอย่างเป็นกันเอง เป็นการ สร้างความใกล้ชิดให้เกิดขึ้นระหว่างครูกับนักเรียนอีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งสอดคล้องกับที่ สมคิด ปลอดโปร่ง (2528) และ หฤทัย อนุสรราชกิจ (2539) กล่าวว่า ครูควรนำการ์ตูนจากราชการ โทรทัศน์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน เพราะนักเรียนส่วนใหญ่สนใจชมการ์ตูน เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ถ้าครูรู้จักนำการ์ตูนจากราชการโทรทัศน์มาเกี่ยวข้องกับบทเรียนที่สอน ก็จะ ทำให้นักเรียนสนใจการเรียนยิ่งขึ้น โดยยกตัวอย่างประกอบเหตุการณ์ในชั้นเรียนหรือประสบการณ์ ที่นักเรียนเคยพบ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความจริงที่เกิดขึ้นและควรแนะนำให้นักเรียนรู้จักเลือก นำแนวคิดที่ดีจากราชการสำหรับเด็กและการดูมาใช้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ เนื้อหารายการโทรทัศน์สำหรับเด็กของนารากร ดิษยน (2536) พบว่า รายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก มีการนำเสนอเนื้อหาที่เน้นพัฒนาการทางสติปัญญามากที่สุด คือ เป็นการให้ความรู้ทั้งโดยตรง และทางอ้อม การให้ความรู้ทางตรงโดยการบรรยาย การสอนโดยผู้เชี่ยวชาญ การถาม-ตอบปัญหา การให้ความรู้ทางอ้อมโดยผ่านการสนทนาบอกเล่าประสบการณ์ของผู้ร่วมรายการ การแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นระหว่างพิธีกรหรือระหว่างพิธีกรและผู้ร่วมรายการ อีกทั้งยังส่งเสริมพัฒนาการทาง สติปัญญาโดยการเล่านิทาน ดังนั้น เมื่อครูชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการสำหรับเด็กและ การ์ตูนมาก จึงทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนมากด้วย

4.6 การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการกีฬา เป็นตัวแปรทำนายที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ทางบวก หมายความว่า ถ้าครูประเมินศึกษา ตั้งกีดสำนักงานการประเมินศึกษา กรุงเทพมหานคร ชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการกีฬามาก ก็จะทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ ในการเรียนการสอนมากด้วย เนื่องจาก การชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการกีฬาทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย การทำให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง จิตใจสมบูรณ์ เกิดคุณธรรม ในด้านความมีระเบียบวินัย มีน้ำใจเป็นนักกีฬาและรู้จักปฏิบัติตนตามกฎกติกาที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ วิชากร จันทรโคตร (2532) พบว่า เมื่อครูนำรายการโทรทัศน์ ประเภทรายการกีฬามาใช้ในการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนรู้จักวิธีการเล่นกีฬาอย่างปลอดภัย ได้รับความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายที่ถูกต้อง ช่วยเพิ่มพูนทักษะทางการกีฬานักเรียน หากครู บันทึกวีดิทัศน์รายการกีฬามาให้นักเรียนชมจะทำให้เห็นการสาธิตอย่างชัดเจน ด้วยเทคนิคการถ่ายภาพใกล้หรือการขยายภาพสิ่งต่างๆ ให้นักเรียนได้เห็นอย่างทั่วถึงและชัดเจน เป็นการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้สูงขึ้น ถ้าครูแนะนำรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่มีสาระ ประโยชน์แก่นักเรียน ก็จะทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้มาใช้ในการเรียนวิชาพลศึกษาได้ มิใช่

ชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินหรือผ่อนคลายความตึงเครียดเพียงอย่างเดียวนอกจากนี้ ถ้าครูนำรายการโทรทัศน์ประเภทรายการกีฬามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน ก็สามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา คือ รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักอภัยและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมด้วยความเต็มใจ ดังนั้น เมื่อครูชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการกีฬามาก จึงทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนมากด้วย

ตัวแปรทำนายที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางลบและมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนของการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน ได้แก่

4.1.1 อายุ 41-50 ปี เป็นตัวแปรทำนายที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางลบ หมายความว่า ถ้าครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครมีอายุมาก ก็จะทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนน้อยลง สอดคล้องกับที่ Rogers and Shoemaker (1971) กล่าวว่า ครูที่ทราบแนวความคิดใหม่ทางการศึกษาในระยะเริ่มต้น มักเป็นครูที่มีอายุน้อยกว่าคนอื่นในโรงเรียนเดียวกัน ส่วนครูที่มีอายุมากมีลักษณะฝังแน่นกับความเคยชินหรือประเพณีเดิมที่ผ่านมาของตน จึงทำให้ยอมรับแนวความคิดใหม่ๆ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ยาก ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อขอความคิดเห็นเพิ่มเติมประกอบการอภิปราย พบว่า ครูมีความเห็นว่า เมื่อครูที่มีอายุมากชมรายการโทรทัศน์แล้ว รู้สึกว่ารายการโทรทัศน์ในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นรายการที่ไม่น่าสนใจ ผู้ดำเนินรายการและผู้ได้รับเชิญให้มาร่วมรายการมักแต่งกายไม่สุภาพ ภาษาที่ใช้ในรายการโทรทัศน์ไม่ถูกต้องตามหลักภาษา ทำให้ไม่เหมาะกับการนำมาใช้ในการเรียนการสอน นอกจากนี้ ครูที่มีอายุมากมักคิดว่าตนเองผ่านประสบการณ์ในการสอนและประสบการณ์ต่างๆ มาก ทำให้มีความเชี่ยวชาญและความชำนาญในการสอน สามารถถ่ายทอดความรู้ต่างๆ ให้แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดีอยู่แล้ว ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่า เมื่อครูที่มีอายุมากชมรายการโทรทัศน์แล้ว จึงทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนน้อยลง

4.1.2 การสอนวิชาคณิตศาสตร์ เป็นตัวแปรทำนายที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางลบ หมายความว่า ถ้าครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครสอนวิชาคณิตศาสตร์มาก ก็จะทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนน้อยลง เนื่องจาก การเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการคิด การคำนวณ สามารถนำคณิตศาสตร์มาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ และในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ แต่จากการที่ผู้วิจัยได้

สัมภาษณ์ครูประถมศึกษา ตั้งกีดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อขอความคิดเห็นเพิ่มเติมประกอบการอภิปราย พบว่า ครูมีความเห็นว่า รายการโทรทัศน์ที่มีมากมายในปัจจุบัน ซึ่งเสนอตามสถานีโทรทัศน์ต่างๆ ไม่ค่อยมีรายการที่สนองต่อจุดประสงค์ดังกล่าวหรือถ้ามีก็ออกอากาศในช่วงเวลาที่ไม่เหมาะสม เช่น รายการไอคิว 108 ซึ่งเสนอทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ออกอากาศทุกวันพุธ ในช่วงเวลา 17.30-18.00 น. ก็เป็นรายการสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อีกทั้งเป็นช่วงเวลาที่ครูและนักเรียนเดินทางกลับบ้าน ซึ่งต้องเผชิญกับสภาพปัญหาการจราจร อาจทำให้ชมรายการดังกล่าวไม่ทัน ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่า แม้ว่าครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์จะชมรายการโทรทัศน์มาก ก็ประยุกต์ใช้รายการโทรทัศน์ให้เข้ากับวิชาที่สอนได้ยาก ทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนน้อยลง

4.1.3 การสอนวิชาลักษณะนิสัย เป็นตัวแปรทำนายที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางลบ หมายความว่า ถ้าครูประถมศึกษา ตั้งกีดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครสอนวิชาลักษณะนิสัยมาก ก็จะทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนน้อยลง เนื่องจาก วิชาลักษณะนิสัยเป็นวิชาหนึ่งที่อยู่ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยและเป็นวิชาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ที่ต้องมีทักษะพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษา เน้นการใช้ทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกายให้สัมพันธ์กับจังหวะต่างๆ การวาดภาพระบายสี เป็นต้น ซึ่งต้องใช้การฝึกฝนบ่อยๆ เน้นการปฏิบัติตนตามกฎระเบียบ ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลาและการเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูประถมศึกษา ตั้งกีดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร เพื่อขอความคิดเห็นเพิ่มเติมประกอบการอภิปราย พบว่า ครูมีความเห็นว่า รายการโทรทัศน์ที่มีอยู่มากตามสถานีโทรทัศน์ต่างๆ ไม่ค่อยมีรายการที่เน้นทักษะดังกล่าว ซึ่งเหมาะสมกับนักเรียนระดับประถมศึกษามากนัก ส่วนใหญ่เป็นรายการสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาหรือผู้ใหญ่ ถ้ามีก็ออกอากาศในช่วงเวลาที่ไม่เหมาะสม เช่น รายการที่นี้มีเพื่อน ซึ่งออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ทุกวันพฤหัสบดี ช่วงเวลา 17.00 น.-17.30 น. ก็เป็นช่วงเวลาที่ครูและนักเรียนอยู่ระหว่างการเดินทางกลับบ้านและต้องเผชิญกับสภาพปัญหาการจราจร อาจทำให้ชมรายการดังกล่าวไม่ทัน ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่า แม้ว่าครูที่สอนวิชาลักษณะนิสัย จะชมรายการโทรทัศน์มาก ก็ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนน้อย

4.1.4 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 18.00-20.00 น. (จันทร์-ศุกร์) เป็นตัวแปรทำนายที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางลบ หมายความว่า ถ้าครูประถมศึกษา ตั้งกีดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 18.00-20.00 น. (จันทร์-ศุกร์) มาก ก็จะทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนน้อยลง เนื่องจากช่วงเวลา 18.00-20.00 น.

(จันทร์-ศุกร์) เป็นช่วงเวลาที่ครูเพิ่งเสร็จสิ้นจากภารกิจต่างๆ ที่ต้องเผชิญกับปัญหาตลอดทั้งวัน ตั้งแต่ปัญหาการทำงาน ปัญหาการจราจร เมื่อกลับถึงบ้านก็ต้องทำงานบ้านและดูแลครอบครัว ทำให้การชมรายการ โทรทัศน์ในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นการชมเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินและเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด ดังนั้น การชมรายการ โทรทัศน์บางครั้งก็ไม่ได้ตั้งใจชมเพื่อจะให้ได้ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารหรือเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่างๆ มากนัก ทำให้ได้รับประโยชน์จากการชมรายการ โทรทัศน์ไม่เต็มที่ แม้ว่าช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงเวลาที่สถานีโทรทัศน์ต่างๆ นำเสนอรายการข่าวประจำวัน ซึ่งนับว่ามีประโยชน์มาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของจตุพร ทองอ่อน (2532) พบว่า ครูนำข่าวโทรทัศน์มาใช้ประกอบการสอนนานๆ ครั้ง ดังนั้น แม้ว่าครูชมรายการ โทรทัศน์ในช่วงเวลา 18.00-20.00 น. มาก ก็ทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนน้อย

4.1.5 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 20.00-22.00 น. (จันทร์-ศุกร์) เป็นตัวแทนทำนายที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางลบ หมายความว่า ถ้าครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษากรุงเทพมหานครชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 20.00-22.00 น. (จันทร์-ศุกร์) มาก ก็จะทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนน้อยลง เนื่องจาก ช่วงเวลาดังกล่าว สถานีโทรทัศน์ต่างๆ มักนำเสนอรายการโทรทัศน์ประเภทรายการละคร ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้ สัมภาษณ์ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อขอความคิดเห็น เพิ่มเติมประกอบการอภิปรายพบว่า ครูมีความเห็นว่า ละครโทรทัศน์ในปัจจุบันมีเนื้อหาแบบเดิม ซ้ำซากจำเจ ไม่ได้ให้สิ่งแปลกใหม่แก่ผู้ชม ส่วนใหญ่นำเสนอละครชีวิตที่กล่าวถึงความ เป็นไป ในครอบครัว การแก่งแย่งแข่งขันกัน การอิจฉาริษยา การตอบโต้กันด้วยถ้อยคำรุนแรง ใช้ภาษาไม่ สุภาพ เป็นการแสดงเกินความจริงในสังคม ไม่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์หรือให้ความรู้เพิ่มขึ้น จึงไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพราะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีให้แก่ นักเรียน ดังนั้น เมื่อครูชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 20.00 น.-22.00 น. (จันทร์-ศุกร์) มาก จึงทำให้ใช้รายการ โทรทัศน์ในการเรียนการสอนน้อยลง

4.1.6 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 22.00-24.00 น. (จันทร์-ศุกร์) เป็นตัวแทนทำนายที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางลบ หมายความว่า ถ้าครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษากรุงเทพมหานครชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 22.00-24.00 น. (จันทร์-ศุกร์) มาก ก็จะทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนน้อยลง เนื่องจาก ช่วงเวลาดังกล่าว สถานีโทรทัศน์ต่างๆ มักนำเสนอรายการเกมโชว์หรือรายการป๊อปปูล่าเรอ ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้ สัมภาษณ์ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อขอความคิดเห็น เพิ่มเติมประกอบการอภิปราย พบว่า ครูมีความเห็นว่า ปัจจุบันนี้รายการดังกล่าวเป็นรายการที่

ไม่น่าสนใจและมีประโยชน์น้อย จึงไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพราะรายการเกมโชว์ส่วนใหญ่ไม่ค่อยนำเสนอการใช้ทักษะในการคิดและการแสดงความสามารถเท่าที่ควร แต่อาศัยโชคช่วยเป็นถึงสำคัญ ผู้ร่วมรายการมักเป็นนักแสดงที่แต่งกายไม่สุภาพ บางรายการใช้พิธีกรที่ไม่มีคุณภาพมาดำเนินรายการ โดยนำนักแสดงที่มีชื่อเสียงในขณะนั้นมาเป็นผู้ดำเนินรายการ แต่ไม่มีทักษะในการดำเนินรายการ ทำให้ซุกคิบอ่อยๆ ซุกไม่ชัดเจนและใช้ภาษาไม่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับที่ จิยากร เตชะเวช (2539) กล่าวว่า รายการเกมโชว์ วาไรตี้ ทอล์คโชว์ เป็นรายการที่ผู้ชมเห็นว่ามีการน้อยและเห็นตรงกันว่า ส่วนใหญ่เป็นการเล่นกันเองในหมู่นักแสดง เนื้อหาเป็นการนำเรื่องส่วนตัวมาเปิดเผยมากเกินไป มิได้ช่วยแนะนำว่าทำอะไรจึงจะทำให้ชีวิตประสบความสำเร็จ ซึ่งเรื่องประเภทนี้ผู้ชมไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตของตนเองได้ นอกจากนี้ กฤษณ์ ทองเลิศ (2539) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสื่อมวลชนและวัฒนธรรม พบว่า การนำเสนอรายการเกมโชว์ หากมองในแง่ดีบอกได้ว่ามีบทบาทในการให้ความบันเทิง ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด แต่ถ้ามองในมุมกลับจะพบว่าบางครั้งเนื้อหาของรายการเกมโชว์ เปรียบเสมือน “ขยะอากาศ” เพราะมีไว้สำหรับการนำเสนอตัวนักแสดงหรือเป็นการโฆษณาสินค้ามากกว่าที่จะเป็นการเสนอสาระให้แก่ผู้ชม ด้วยเหตุนี้ เมื่อครูชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 22.00-24.00 น. (จันทร์-ศุกร์) มาก จึงทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนน้อย

4.1.7 การชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 14.00-16.00 น. (เสาร์-อาทิตย์) เป็นตัวแปรทำนายที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางลบ หมายความว่า ถ้าครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 14.00-16.00 น. (เสาร์-อาทิตย์) มาก ก็จะทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนน้อยลง เนื่องจาก ช่วงเวลา 14.00-16.00 น. (เสาร์-อาทิตย์) เป็นช่วงเวลาที่สถานีโทรทัศน์ต่างๆ นำเสนอรายการที่หลากหลาย ทั้งรายการปกิณกะบันเทิง สารคดี กีฬา โดยเฉพาะเกมโชว์มีอยู่หลายรายการ ทำให้ครูสามารถเลือกชมได้ตามอัธยาศัย จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อขอความคิดเห็นเพิ่มเติมประกอบการอภิปราย พบว่า ครูส่วนใหญ่ชมรายการโทรทัศน์สลับไปมา ไม่ได้ตั้งใจชมรายการหนึ่งรายการใดตลอดทั้งรายการ เป็นการชมเพื่อความบันเทิงผ่อนคลายความตึงเครียดเท่านั้น ทำให้ได้รับประโยชน์จากการชมรายการโทรทัศน์ไม่มากนัก ดังนั้น เมื่อครูชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 14.00-16.00 น. (เสาร์-อาทิตย์) มาก จึงทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนน้อย

4.1.8 ปริมาณของรายการที่ชม 1 รายการ เป็นตัวแปรทำนายที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางลบ หมายความว่า ถ้าครูประถมศึกษา ตั้งกีดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ชมรายการโทรทัศน์ในปริมาณน้อย ก็จะทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนมากขึ้น ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ นันทวรรณ อุคตสุข (2539) พบว่า การใช้สื่อมวลชนประกอบการเรียนการสอนเนื้อหาถึงแวดล้อมของครูวิทยาศาสตร์ ขึ้นอยู่กับจำนวนข่าวสารที่ได้รับจากสื่อมวลชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูประถมศึกษา ตั้งกีดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อขอความคิดเห็นเพิ่มเติมประกอบการอภิปราย พบว่า ครูชมรายการโทรทัศน์ในปริมาณน้อย แต่ชมอย่างตั้งใจ ไม่ชมสลับไปมาหลายรายการและ ชมแค่รายการที่มีประโยชน์ ทำให้ได้รับสาระเต็มทีมากกว่าการชมรายการโทรทัศน์หลายรายการ จึงสามารถนำรายการที่ได้ชมมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้มาก ดังนั้น เมื่อครูชมรายการโทรทัศน์ในปริมาณน้อย จึงทำให้ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ครูประถมศึกษา ตั้งกีดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นการใช้สื่อการสอนที่มีอยู่ไม่คุ้มค่าเท่าที่ควร เนื่องจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานครมีโทรทัศน์ทุกโรงเรียนและบางโรงเรียนมีโทรทัศน์ทุกชั้นเรียน ดังนั้น ครูควรใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนให้มากขึ้น โดยการนำรายการโทรทัศน์ประเภทต่างๆ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้ง 4 ชั้น คือ ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน ชั้นสอน ชั้นสรุปและชั้นวัดผล ซึ่งสามารถใช้วิธีสอนได้หลายวิธี เช่น ให้นักเรียนชมรายการโทรทัศน์ตามตารางการออกอากาศของสถานีโทรทัศน์ ครูบันทึกวิดิทัศน์รายการโทรทัศน์ที่น่าสนใจให้นักเรียนชม แนะนำให้นักเรียนชมรายการโทรทัศน์ที่น่าสนใจและมีประโยชน์ กำหนดให้นักเรียนชมรายการโทรทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน แล้วทำกิจกรรมต่างๆ เป็นต้น ครูควรนำรายการโทรทัศน์ที่ได้ชมมาปรับใช้ให้เข้ากับเนื้อหาในหลักสูตรการศึกษาหรือสอดแทรกในกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการผสมผสานความรู้ต่างๆ ที่ได้รับจากรายการโทรทัศน์ให้เข้ากับความรู้จากตำราเรียนซึ่งจะทำให้ นักเรียนเป็นผู้รอบรู้ ทันสมัยและทันกับวิทยาการความก้าวหน้าต่างๆ

1.2 ผู้บริหารโรงเรียนในฐานะผู้นำในการจัดการเรียนการสอนควรส่งเสริม สนับสนุน และแนะนำให้ครูใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนให้มากขึ้น เพื่อเป็นการใช้โทรทัศน์ที่มี อยู่ให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

1.3 นักเทคโนโลยีการศึกษาในโรงเรียนควรอำนวยความสะดวกแก่ครูในการใช้รายการ โทรทัศน์ในการเรียนการสอน เช่น บันทึกวีดิทัศน์รายการโทรทัศน์ที่น่าสนใจและรายการที่ เกี่ยวข้องกับบทเรียนให้แก่ครูตามที่ครูต้องการ จัดทำตารางการออกอากาศหรือจัดทำตารางการ ออกอากาศรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ต่อการศึกษาจากสถานีโทรทัศน์ต่างๆแล้วประชาสัมพันธ์ ให้ครูทราบหรือจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับอุปกรณ์ต่างๆ ในการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอน เป็นต้น

1.4 ผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ควรผลิตรายการที่สอดคล้องกับความต้องการและความเจริญ ก้าวหน้าของสังคม อีกทั้งควรสอดแทรกความรู้ ข้อคิดและทักษะต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ในรายการ โทรทัศน์ให้มากขึ้น เพื่อครูจะได้นำรายการโทรทัศน์ที่ได้ชมมาใช้ในการเรียนการสอนได้มากขึ้น

1.5 ครูที่มีอายุมากควรปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของตน โดยการนำรายการ โทรทัศน์มาใช้ในการเรียนการสอนให้มากขึ้น เนื่องจาก ครูที่มีอายุมากผ่านประสบการณ์ใน การสอนและประสบการณ์ต่างๆ มากมาย ทำให้มีความเชี่ยวชาญ ความชำนาญในการสอนและ การถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียน หากครูนำรายการโทรทัศน์ซึ่งเป็นสื่อมวลชนที่มีความทันสมัย มาผสมผสานกับประสบการณ์ต่างๆ ที่ผ่านมามาใช้ในการเรียนการสอน ก็จะทำให้ การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะโทรทัศน์สามารถส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ ให้สูงขึ้นได้ด้วยวิธีการนำเสนอที่มีทั้งภาพและเสียง ทำให้นักเรียนสามารถรับรู้ข้อมูล ข่าวสารและ เหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศด้วยความรวดเร็ว ได้รับความรู้ เกี่ยวกับวิทยาการใหม่ๆ ที่มีความทันสมัยและเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศที่ซ้ำซากจำเจ ทำให้นักเรียน มีความสนใจ กระตือรือร้นที่จะเรียนและเรียนด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน นอกจากนี้ ยังช่วย ลดภาระการสอนของครูให้น้อยลง ทำให้ครูไม่เหน็ดเหนื่อยมากเกินไป

1.6 ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์เมื่อชมรายการโทรทัศน์แล้ว ใช้รายการโทรทัศน์ใน การเรียนการสอนน้อยลง เนื่องจาก ปัจจุบันรายการโทรทัศน์ต่างๆ มีรายการที่ส่งเสริมทักษะ การคิดคำนวณซึ่งเป็นธรรมชาติของวิชาคณิตศาสตร์น้อย แต่ครูสามารถนำรายการโทรทัศน์ที่ได้ ชมมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้ โดยนำมาเป็นสถานการณ์ในการตั้งโจทย์ปัญหา คณิตศาสตร์และผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ควรผลิตรายการที่ส่งเสริมทักษะการคิดคำนวณให้มากขึ้น หรือสอดแทรกทักษะการคิดคำนวณในรายการโทรทัศน์ประเภทต่างๆ เช่น รายการโทรทัศน์ ประเภทรายการตอบปัญหาและเกม รายการสำหรับเด็กและการ์ตูน เป็นต้น

1.5 ช่วงเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ส่วนใหญ่ มีผลทำให้ครูใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนน้อยลง เนื่องจาก ช่วงเวลาในการนำเสนอรายการโทรทัศน์ที่มีสาระประโยชน์มักไม่เหมาะสม เช่น ช่วงเวลาเย็นที่ครูต้องเผชิญกับสภาพปัญหาการจราจรหรือนำเสนอในช่วงดึกเกินไป ทำให้ครูไม่สามารถติดตามชมได้ ส่วนช่วงเวลาที่ครูสามารถชมรายการโทรทัศน์ได้ มักมีแต่รายการที่ไม่น่าสนใจและมีประโยชน์น้อย จึงไม่เหมาะสมกับการนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน ดังนั้น สถานีโทรทัศน์ควรมีการปรับปรุงช่วงเวลาในการนำเสนอรายการโทรทัศน์ให้สอดคล้องกับความต้องการของครู โดยการนำรายการโทรทัศน์ที่มีสาระประโยชน์มาเสนอในช่วงเวลาที่ครูสามารถชมได้และสอดคล้องข้อคิด เกร็ดความรู้หรือสาระประโยชน์ในรายการโทรทัศน์ให้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ เนื่องจาก ลักษณะและจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละวิชาแตกต่างกัน หากศึกษาแบบเจาะลึกวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะจะทำให้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนของครูประถมศึกษาในต่างจังหวัด เพื่อจะได้เปรียบเทียบระหว่างครูในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัด

2.3 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น เช่น ประเภทรายการข่าว โดยศึกษาแบบเจาะลึกในรายละเอียดว่า รายการข่าวประเภทต่างๆ ได้แก่ ข่าวในพระราชสำนัก ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวในประเทศ ข่าวต่างประเทศ ข่าวเกษตรกร ข่าวกีฬา ข่าวบันเทิง เป็นต้น รายการข่าวประเภทใดมีความสัมพันธ์กับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนหรือระบุชื่อของรายการโทรทัศน์ เพื่อจะได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

2.4 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนเชิงคุณภาพ โดยตั้งสถานการณ์การใช้รายการโทรทัศน์ในโรงเรียน เพื่อจะทำให้ทราบการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนการสอนในสภาพที่เป็นจริง